

Cele 7 Secrete Ale Educariei Copilului

Cuprins:

INTRODUCERE	4
TREI SCOPURI DE BAZĂ ÎN CREȘTEREA COPILULUI	4
Scopul #1: De a reproduce natura părintelui la copil	4
Scopul #2: De a reproduce caracterul părintelui la copil	5
Scopul #3: De a reproduce comportamentul părintelui la copil	6
NU VĂ ÎNGRIJORAȚI	7
FIȚI IMITATORI AI LUI DUMNEZEU	8
CREȘTEREA COPIILOR TREBUIE SĂ FIE UN PROCES INTENȚIONAT	9
PREGĂTIȚI COPILUL	11
COPIII NU CRESC SINGURI	13
Descoperind adevăratul leadership prin Salvatorul Nostru	16
PRINCIPIILE PREGATIRII COPIILOR	20
CONTROLUL: PRERECHIZITORUL PENTRU PREGATIRE	22
PREGĂTIREA ADESEA IMPLICĂ CONSTRÂNGERE	25
DISCIPLINA ARATĂ VIITORUL	26
Concentrați-vă asupra pregătirii, nu asupra pedepselor	29
NU VĂ FIE TEAMĂ SĂ-I LĂSAȚI SĂ PLÂNGĂ	30
PLÂNSUL EXPRIMĂ SUPUNERE	31
PĂLMUIREA PESTE SEZUT.....	32
NUIAUA ALUNGĂ NESĂBUIȚA	33
ÎNȚELEPCIUNEA	34
STATURA	35
Construirea Relațiilor	39
Cum să fiți un adevărat mentor pentru copilul dumneavoastră	42

Pentru-Copii.com

INVATAȚI-I PE COPIII DVS. "CUM SĂ GÂNDEASCĂ"	47
ETAPELE ÎNDRUMĂRII COPIILOR	49
FII MODEL	49
PREDAREA –ÎNZESTRAREA	51
ANTRENEAZĂ – DEZVOLTĂ	54
Moduri de învățare folosind tehnici clasice	56
EDUCAȚIA VS INSTRUIREA	58
CUM SĂ-ȚI DETERMINI COPIII SĂ GĂSEASCĂ TIMP PENTRU STUDIU?	60
ÎNDRUMARE DE ACASA	61
DISCUȚIILE SOCRATICE	63
TĂCEREA SOCRATICĂ	64
INTREBĂRI BIBLICE	65
CUM SĂ ȚII UN JURNAL DE LITERATURĂ	66
CE CITIM?	67
UN ECHILIBRU	68
ÎNȚELEGEREA TINERILOR	69
ÎNȚELEGEREA PĂRINȚILOR	77
CONECTAREA PRINCIPIILOR	82
1. Părinții trebuie să aibă grijă de copiii lor	82
2. Părinții trebuie să-și încurajeze copiii	82
3. Parintii au nevoie sa asculte si sa relationeze	83
4. Părinții trebuie să comunice	84
5. Părinții trebuie să-și pregatească adolescenții pentru viitor	84
Ponturi practice de intelegere pentru parinti	85
Un viitor mai bun	39

INTRODUCERE

TREI SCOPURI DE BAZĂ ÎN CREȘTEREA COPILULUI

Ca toate lucrurile din viață, creșterea eficace a copilului începe cu Dumnezeu. Către cine este cel mai bine să te îndrepti când este vorba despre principiile de bază a creșterii copilului, altul decât Creatorul vieții și Fondatorul mariajului și al familiei? Din cele mai vechi timpuri ale rasei umane, planul Domnului în privința noastră a fost să naștem urmași cu care să populăm această planetă.

Nașterea și creșterea copiilor reprezintă o mare parte din mandatul original pe care omenirea l-a primit de la Creatorul nostru. Prima adresare înregistrată a lui Dumnezeu către om stabilește principiile parentale: *“Creșteți și înmulțiți-vă; răspândiți-vă pe pământ, și înmulțiți-vă pe el.”* Omului i s-a poruncit să se înmulțească cu cei din rasa lui astfel ca Dumnezeu a creat “omul,” în două părți, bărbat și femeie, pentru a face posibilă creșterea numărului oamenilor prin unirea sexuală în contextul casătoriei.

Scopul #1: De a reproduce natura părintelui la copil

Din mandatul original al lui Dumnezeu către om, să fie prolific, să se înmulțească și să umple pământul, putem identifica trei scopuri de bază ale creșterii copilului. Primul scop al creșterii acestuia este de a reproduce *natura* părintelui la copil. Aceasta este parte a înțeleșului din spatele

cuvântului “chip.” În creație Dumnezeu este Tatal și rasa umană sunt asemanarea Lui. Prin crearea noastră după asemanarea Lui, Dumnezeu intenționează ca noi oamenii să avem și să reflectăm natura Lui. În același mod, primul scop pe care părinții ar trebui să-l aibă este să-și vadă natura reprodusă în viața copiilor lor.

Scopul #2: De a reproduce caracterul părintelui la copil

Al doilea scop al creșterii copilului este de a reproduce *caracterul* părintelui la copil. Acesta este cealaltă parte a înțelesului din spatele cuvântului “chip.” Înțelesul deplin al cuvântului “chip” face referire la adevărata natură și adevăratul caracter al unui lucru. Deci atunci când Dumnezeu a spus, “Să facem om după chipul nostru, după asemanarea noastră,” s-a referit, “Să facem omul în așa fel încât să reflecte natura și caracterul nostru.” Cu alte cuvinte, noi am fost creați să fim asemenea lui Dumnezeu: să gândim ca El și să etalăm caracteristicile Lui distincte – “așa Tată, așa fiu.”

Scopul #3: De a reproduce comportamentul părintelui la copil

Creșterea copilului ar trebui să aibă ca scop reproducerea *comportamentului* părintesc la copil. Când Dumnezeu a creat omul, scopul Său în privința copiilor ce sunt asemenea Lui a fost să îi semene în toate privințele: copii ce arată că El, gândesc ca El, etalează caracteristicile și calitățile Lui, și se comportă asemenea Lui. Părinții ar trebui să urmărească aceleași obiective în privința copiilor lor.

NOTE:

NU VĂ ÎNGRIJORAȚI

Dacă dorim să găsim modelul perfect de a fi părinte, nu trebuie să căutăm altceva decât să observăm relația dintre Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Isus a fost asemenea Tatălui deoarece erau din aceeași esență. În toate privințele Isus a fost reprezentarea perfectă a Tatalui Său. El chiar le-a spus în mod deschis discipolilor săi, "...Oricine m-a vazut pe mine, L-a vazut pe Tatăl..."

În repetate rânduri Isus a spus în mod clar că nu facea nimic pe cont propriu ci făcea doar ceea ce vedea pe Tatăl că face.

Una din cele mai comune fraze pe care Isus le adresa discipolilor Săi era, "Nu vă temeți," sau "Nu vă-ngrijorați," sau alte variante ale acestui mesaj. Dumnezeu Tatăl, ca și Creator și Domn al tuturor lucrurilor, nu se teme de nimic pentru că El este mai mare decât orice. Ca un credincios și loial Fiu al Tatălui său, în mod firesc, Isus nu a avut frică.

Acesta este un motiv pentru care viața lui Isus pe pământ a fost de scurta durată, a fost puternică și eficientă. Spre deosebire de noi, Isus nu a fost niciodată condus sau copleșit de frică; El a fost condus doar de voia Tatălui Său. Dar El în mod constant a trebuit să-și îmbărbăteze și să-și asigure ucenicii în legătură cu faptul că nu au pentru ce să se teamă. Aceștia au fost bărbați și femei care ar fi trebuit să fie asemenea Lui, creați după asemanarea lui Dumnezeu. Răbdător și în dragoste El i-a mustrat pentru că nu se purtau ca "Tatăl." Chiar putem spune că un motiv pentru care Isus a venit pe pământ a fost să ne părintească sau să ne "repărintească" deci să povățuiască, învățându-ne cum să gândim și cum să ne purtăm ca Tatăl nostru Ceresc.

Ce diferită ar fi viața ta dacă ai putea trăi fără frică? Ce diferită ar fi viața copiilor tăi dacă ar putea face același lucru?

FIȚI IMITATORI AI LUI DUMNEZEU

Din păcate, totuși, mare parte a copiilor noștrii din ziua de azi au viață dominată de frică. De ce? Un motiv, am putea spune este că lumea poate fi un loc înspăimântător. Dar adevăratul motiv pentru care copiii noștrii trăiesc în frică suntem noi, părinții lor, care trăim în frică. Nu am învățat niciodată să ne alungăm temerile încredințându-ne complet iubirii perfecte de Dumnezeu – deci nici copiii noștrii deasemenea nu au învățat cum să facă acest lucru. Nu putem încredința copiilor noștrii ceea ce nu posedăm noi înșine.

De aceea noi nu putem trăi într-un fel și să spunem copiilor să trăiască în alt fel. Copiii în mod natural învață foarte repede și învață cel mai bine prin imitație și observație. Dacă prin cuvintele noastre spunem un lucru și prin acțiunile noastre altul, copiii vor fi mai receptivi acțiunilor și vor ignora cuvintele noastre. Din acest motiv trebuie să fim foarte atenți să trăim viețile noastre în felul în care dorim pentru copiii noștrii să trăiască. Vechea zicală, ”fă cum spun eu, nu cum fac eu” este o rețetă a eșecului părintesc. Copiii învață mult mai mult din exemplul nostru personal decât din vorbele noastre, mai ales în situațiile în care faptele noastre nu se potrivesc cu vorbele.

Cuvintele și comportamentul care se se potrivesc și se întăresc reciproc, pe de alta parte, munca de mare efect în direcția reproducerii naturii, caracterului și comportamentului la copii. Creșterea copiilor are putere deoarece modelează mințile, atitudinile și acțiunile copiilor noștrii în direcția bună sau rea.

Deci cum putem da cel mai bun exemplu copiilor noștrii?

Prin a trai viața cu dragoste. Țineți minte, dragostea este un antidot al fricii. Și cum putem să ne transformăm pentru dragoste? Privindu-l pe Christos ca exemplul nostru personal. Isus s-a modelat după natura, caracterul și comportamentul Tatălui Său, iar dacă îl imităm în vorbire și fapte, vom oferi copiilor noștri un model de încredere pe care să-l tipărească în propriile lor vieți.

CREȘTEREA COPIILOR TREBUIE SĂ FIE UN PROCES INTENȚIONAT

Nimeni nu crește copii eficient în mod accidental. Creșterea eficientă a copiilor trebuie să fie intenționată; trebuie planificată, concentrată și să aibă propusă o finalitate așteptată.

A doua provocare cu care noi toți ca părinți trebuie să avem de aface este realitatea naturii păcătoase a omului atât din noi cât și din copiii noștri.

Păcatul în esență este rebeliune și este adânc înrădăcinată în inimile noastre. Oricine este părinte știe că rebeliunea este în inimile copiilor noștri de la naștere. Nu este nevoie să-ți înveți copilul să mintă; minciuna este "zidită deja." Nu este nevoie să-ți înveți copilul să fie gelos pentru că îți manifesti afecțiunea pentru alt copil sau să fie lacom după jucăria altui copil; copilul tău se naște cu aceste trăsături în mod "natural."

Fie negativă sau pozitivă, modul de creștere a copilului are o puternică și de neînlăturată influență. Toți suntem crescuți de cineva. Fiecare reflectăm prin viețile și atitudinile noastre, caracterul și comportamentul acelora care ne-au influențat cel mai mult viața. Tindem să devenim ca persoana care ne-a crescut iar el sau ea pot fi sau nu părintele biologic. Acest lucru este valabil și pentru copiii noștri. Poți fi mamă sau tată și totuși să nu fi părinte, deoarece "părinte" este care are influența formativă cea mai mare în viața unui copil.

Luăți în considerare aceste implicări: Cine vă crește copiii? Cine are zilnic cea mai mare influență asupra creșterii și dezvoltării lor? Un profesor? O dădacă? Un babysitter? Prezentatorii emisiunilor de la TV? Fie îți crești copilul sau altcineva o va face. Vor găsi îndrumare în altă parte, iar în eventualitatea ca dumneavoastră nu le-o puneți la dispoziție, s-ar putea să nu vă placă rezultatele.

NOTE:

PREGĂTIȚI COPILUL

Dacă scopul nostru parental este să creștem copii dreți și care trăiesc după voia Domnului, în mod natural se naște întrebarea: cum îndeplinim acest obiectiv? Cum creștem copii care iubesc din toata inima apropiații lor? Răspunsul este foarte simplu: pregătirea.

Ca părinți, trebuie să ne pregătim copiii în mod deliberat și cu scop deplin, iar acest lucru necesită planificare.

De aceea am spus în lecția anterioară că, creșterea copilului trebuie să fie intenționată. Pregătirea nu are loc spontan. Copiii *buni* nu sunt un rezultat accidental; ei sunt un produs al efortului devotat al părinților *buni*.

Poate că dintre toate citatele, unul fundamental în pregătirea copilului se regăsește în Proverbe 22:6, "Învăță pe copil calea pe care trebuie să-o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea."

În primul rând, pentru a putea îndruma copiii noștri trebuie ca noi înșine să cunoaștem calea pe care o vom urma. Dacă nu cunoaștem calea atunci cum îi putem îndruma? Cum îi putem pregăti pe copiii noștri să trăiască corect dacă noi nu știm să trăim corect? Cum îi vom învăța că fumatul nu este bun dacă noi fumăm? Cum vor învăța copiii noștri să aibă încredere dacă părinții nu au încredere unul în celălalt? Copiii noștri pot merge doar acolo unde noi, părinții lor îi ducem, ce-i adevărat, acest lucru se întâmplă doar până la un anumit moment.

Deci prima noastră sarcină ca părinți este să studiem și să știm pentru noi calea pe care copiii noștri ar trebui să o urmeze așa încât să îi putea îndruma. Și care este calea? Calea corectă este cea a dreptății și a iubirii. Aceasta este o sarcină grea pentru părinți (sau oricine altcineva). Iar din acest moment întâlnim o a doua mare provocare. De ce? Pentru că învățarea căii drepte și a evlaviei este un proces ce se desfășoară pe întreaga durată a vieții noastre cât și a copiilor noștri. Deci, chiar în timp ce noi învățăm calea, trebuie să o etalam ca model prin noi și să-i învățăm pe copiii noștri astfel încât aceștia să poată învăța urmând exemplul nostru.

De aceea este atât de important pentru cuplurile tinere să fie calificate pentru a fi părinți înainte de a se căsători. Sunt mult mai multe lucruri în care trebuie să se califice pentru calitatea de părinte decât posedarea abilităților biologice și psihologice de a concepe și naște copii. Indiferent cât de în vârstă ești, dacă nu cunoști și nu înveți calea dreaptă, nu ești pregătit nici pentru căsătorie nici pentru a deveni părinte.

Ce înseamnă calea dreaptă? Acest lucru diferă de la părinte la părinte, poate însemna o bună educație școlară, urmată de absolvirea unei facultăți bune, sau poate însemna dezvoltarea copilului pe cât mai multe domenii (să cânte la pian, să picteze, etc...). Ideea este că trebuie să învățați ce trebuie să faceți pentru copilul dvs, bineînțeles că veți acumula din ce în ce mai multe date și pe parcurs ce acesta se dezvoltă.

.....

Cercetări repetate au scos în evidență faptul că, copiii învață tot ceea ce au nevoie să învețe în primii șapte ani de viață. După vârsta de șapte ani, copiii învață numai ceea ce vor să învețe. Cu alte cuvinte, dacă nu vă pregătiți copiii pentru calea pe care ar trebui să o urmeze până la vârsta de șapte ani – dacă nu îi educați după natura, caracterul și comportamentul dumneavoastră până atunci – probabil că nu o veți mai reuși niciodată.

Dar dacă îi învățați până la vârsta aceasta este o foarte mare probabilitate sa urmeze această drum toată viața lor.

Este posibil ca aceștia “să încerce apele” pentru o vreme precum tinerii adesea o fac, dar cel mai frecvent revin la valorile, credința și pregătirea pe care au primit-o în copilărie.

Să nu uităm că noi oamenii suntem ființe spirituale în trupuri fizice. Spre deosebire de trupul nostru fizic, spiritul nostru este nemuritor, nu îmbătrânește.

Când începem să ne pregătim copiii, aceasta pregătire se asimilează direct în spiritul lor unde prinde rădăcini și începe să se dezvolte. În mod normal dezvoltarea spirituală a copilului depășește dezvoltarea lui sau ei fizică. Deci, când un copil instruit în mod corespunzător tinde să fie dus în eroare de către dorințele trupești ale unui organism încă în maturizare, spiritul copilului își poate revendica supremația și-l poate aduce înapoi la mersul pe calea „cea dreaptă și îngustă”, calea lui sau al ei formată în pregătirea anterioară. Pregătirea anilor formativi ai copilului domina astfel încât, atunci când în vârstă fiind, nu se va abate de la ea. Știi calea, arată calea.

COPIII NU CRESC SINGURI

Modelarea felului corect de a trăi pentru copiii noștri este critic pentru sănătatea, bunăstarea și succesul lor. Aceasta ar trebui săa fie evident, totuși sunt în continuare uimit de cât de mulți părinți în ziua de azi efectiv își lasă copiii să-și poarte de grijă singuri. Și se mai întrebă de ce copiii lor rebeli suferă depresii, devin sinucigași, au probleme la școală și au probleme cu autoritățile.

Realitățile economice din multe gospodării îi constring pe ambii părinți să muncească, iar

impunerile serviciului cer o taxă din timpul pe care părinții au posibilitatea de al petrece cu copiii lor.

Mulți alți factori intră în joc dealtfel care îi distrag pe părinți de la a-și acorda atenția necesară responsabilităților parentale.

Prin design Dumnezeu i-a creat pe copii pentru joacă. Acesta este modul în care ei învață, modul în care devin creativi, modul în care ei cresc. Copiii învață să socializeze și să relateze în mod corect cu alți oameni prin joacă, nu prin muncă.

Copiii nu sunt aproape oameni maturi de dimensiuni reduse și este greșit să îi tratăm ca atare. Au nevoie să fie îndrumați cu răbdare, de instruire atentă, disciplină consistentă și limite bine definite. Toate aceste lucruri sunt vitale pentru noțiunea de siguranță și securitate a copilului.

Copiii trebuie să se simtă în siguranță și securizați dacă se dorește să crească lipsiți de frică, anxietate și probleme psihice. Oricum, mulți copii din ziua de azi se simt poate mai mult decât sclavi sau servitori ucenici în propriile lor case. Părinții au așteptări prea mari de la ei și le impun prea multe cereri. Nu ar trebui să se aștepte de la copii să-și servească părinții, ci părinții să se pună în slujba acestora.

părinților.

Responsabilitatea noastră ca părinți nu este să antrenăm muncitori buni care să aibă grijă de noi ci este să creștem urmași dreapți. Copiii ar trebui să li se dea responsabilități mărite pe măsură ce cresc, în concordanță cu abilitatea lor de a înțelege și capacitatea lor demonstrată de a-și asuma respectivele responsabilități. Ei trebuie să fie atât emoțional cât și fizic suficient de maturi să suporte sarcinile cerute lor. Un verset citat mai sus spune că “un copil lăsat în voia sortii este o rușine pentru mama sa.” Acesta este un alt fel de a spune că felul în care se comportă copiii reflectă atitudinea

Dacă un copil este îndrumat în direcția greșită, de cele mai multe ori se-ntâmplă datorită eșecului părinților în ai îndruma pe calea pe care ar trebui să meargă. Spun “de cele mai multe ori” deoarece copiii, asemenea părinților, posedă voința liberă, iar câteodată copii care au fost crescuți corect și pregătiți corect de către părinții lor aleg totuși să meargă în direcția greșită.

În cea mai mare parte însă, comportamentul copiilor este un indicator foarte relevant despre felul și calitatea creșterii care au primit-o din partea parinților. Parinții care nu le impun limite copiilor cresc copii care aleargă sălbatic. Parinții care trișează și nu sunt onești cresc copii ce nu au respect față de autoritate.

Părinții care în mod constant depreciaza și înjosesc pe copiii îi programează pe aceștia pentru eșec. Pe de altă parte, părinții ce crează un mediu de dragoste afirmată, disciplină corectă și consistență, și așteptări provocatoare și realiste au ca finalitate copii ce sunt încrezatori, siguri, au țeluri înalte, iar mental, social și emoțional sunt persoane bine integrate.

NOTE:

Descoperind adevaratul leadership prin Salvatorul Nostru

Valori, principii și atribute asemenea lui Hristos sunt critice pentru o adevarată conducere. Părinții fondatori au înțeles acest lucru, la fel cum ar trebui să o facem și noi. Cu toată corectitudinea politică ce se afirmă în țara noastră astăzi, este aproape tabu să discuți despre astfel de lucruri, o voi face în această carte astăzi.

Este interesant faptul că stilul de a conduce a lui Cristos nu a fost niciodată cercetat. Cu intelectul cu care a fost înzestrat omul, este mai degrabă ironic că oamenii de știință nu ne pot descrie stilul de a conduce al lui Isus Hristos, cu toate că îți pot descrie cele mai mici detalii ale celor mai minuscule particule din spațial cosmic.

Putem cauta în Biblie pentru a afla mai multe despre felul de a conduce a lui Isus Hristos. Diverse personaje din Vechiul Testament, asemenea lui Avraam, Moise, David și altele indică spre Isus, dar în Noul Testament găsim propriile Lui cuvintele ce-l arată abilitatile de a conduce.

În Ioan 10:11, Isus spune, “Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.” În acest verset, Isus demonstrează grija pentru oile sale, dar în primul rând El împărtășește ce fel de a conduce propune. Dacă dorește că oile să prospere și să aibă împlinire, El trebuie să își dea viața.

Dacă mergem mai departe cu analogia, urmașii lui Isus sunt că oile, așa cum a explicat El în alte parabole. Isus, în acest verset, descria modul corect de a conduce și a purta de grijă turmei Sale. El a știut că aveau nevoie de păstori – ca grija. Isus deasemenea a înțeles că vremea va sosi curând ca El să se-ntoarcă la Tatăl iar turma va avea nevoie de noi conducători care la rândul lor să poată manifesta aceeași grija ca a “pastorului cel bun.”

El nu dorea ca locul să îi fie luat de mercenari, ci de conducători potriviți care să rămână atunci când un pericol apare. În acest verset simplu din noul Testament, Isus împărtășea discipolilor, ca turma are

nevoie de un conducator asemenea Lui care să îi conducă și să îi protejeze.

Dacă o persoană și-ar însuși calitățile lui Isus de conducator, este evident că acest gen de conducere este bazată pe dragoste și binecuvantare. Pentru cineva care-și dedică viața pentru turmă, această dragoste este esențială.

Un aspect al dragostei, compasiunea, este fundamentată pe înțelegerea relației noastre cu Dumnezeu și a unuia față de altul. Atunci când Creștinismul este definit ca o adunătura de porunci sau de fă asta și nu fă asta, suntem limitați, restrânși în privința beneficiului unei relații intime cu Dumnezeu.

Când suntem prea preocupați de reguli adesea uităm de dragostea pe care ne-o poartă Dumnezeu. El așteaptă să observe că încălcăm regulile; El așteaptă să ne ridice atunci când cădem. Hristos dorește ca noi să veghem asupra vecinilor noștri și a fiecăruia dintre noi în același fel. Un adevărat lider Creștin va înțelege de asemenea și importanța caracterului. Caracterul este crucial pentru un adevărat lider creștin pentru ca cineva care este preocupat să aibă un caracter divin întotdeauna va căuta să facă lucrul corect.

În Galateni 5:22-23 învățăm despre roadele Duhului, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, răbdarea, bunătatea, facerea de bine, blândețea. Dimpotriva, roadele trupului pot aduce ura, invidie, violența, adulter, etc. Este important să realizăm că, caracterul nostru va produce rezultatul pentru care este solicitat.

Dacă un stil de a conduce ca al lui Hristos este concentrat în jurul caracterului și al alegerii de a face lucrurile bine, este important ca un obiectiv să fie stabilit în dezvoltarea caracterului. Fără o bază corespunzătoare pe teren, totul este în zadar. Inima trebuie să fie gata înainte ca mintea să poată înțelege împrejurările.

În Timotei 4:7, Paul îl îndeamnă pe Timotei că "mai degrabă să practice el însuși." Acest tip de antrenament al caracterului implică

integritatea în joc. Un adevărat conducător va face lucrul corect chiar dacă nu simte această.

Hristos a arătat un adevărat mod de a conduce prin exemplul personal. În loc să pretindă sarcini, Hristos a arătat calea prin dragostea Lui, iertarea și binecuvanarea Sa. Nenumaratele Sale miracole au demonstrat că întradevăr îi pasă de turma Lui, indiferent că ei erau bogați, săraci, frumoși sau urâți. El a dorit binele pentru toți cu care a intrat în contact.

Un adevărat conducător înțelege cine sunt ei și înțelege relația lor cu Dumnezeu. Hristos s-a rugat Tatălui adesea. El știa că trebuie să facă voia Tatălui Său.

Lideri asemenea lui Hristos sunt deschiși la feedback. Aceștia nu intră în defensivă atunci când cineva are o opinie de oferit. Aceștia sunt deasemenea inșetați să “caute cele mai bune daruri” prin studiu și rugăciune.

Liderii se concentreaza asupra muncii lor.

Liderii asemeni lui Hristos învață din adversitate și opoziție. Așa cum Hristos a fost ispitit de Satan, la fel suntem fiecare în parte. Folosind aceste lecții în avantajul nostru, devenim și mai eficienți așa încât putem intra în empatie cu cei din jurul nostru.

Hristos a fost echilibrul perfect. El a luat în considerare legea veche și a împlinit-o cu cea nouă. **Liderii trebuie să fie capabili să cântărească tradiția și schimbarea.** Ei trebuie să fie capabili să determine ce tradiții sunt sanatoase și care sunt daunatoare.

Hristos s-a făcut disponibil discipolilor Săi. El a făcut posibil ca oamenii să ajungă la El. Liderii asemenea lui Hristos vor proceda în același mod prin alocarea unui timp de ascultare a celorlalți, pentru a primi idei și sugestii.

Lideri vor înțelege deasemenea că au nevoie de ceilalți pentru a rezolva probleme. Hristos adesea îi întrebă pe aceia pe care i-a vindecat

dacă au suficientă credință așa încât vindecarea să aibă loc. Noi liderii asemenea lui Hristos, trebuie să înțelegem libera mijlocire și abilitățile altora. Bineînțeles, nu vom putea deveni niciodată perfecți precum a fost Isus. Cu toate acestea, El ne-a transmis să călcăm pe urmele pașilor Săi și să fim asemenea Lui. Astfel doar prin devotament zilnic învățării abilitatilor corecte și dezvoltării unei fundații puternice putem fi lideri adevărați.

Noi construim planul nostru de conducere pe o stâncă așa încât orice greutate viața va atârna copiilor noștrii ei vor rămâne fermi fără frică, privind înainte cu credință și înțelepciune.

NOTE:

PRINCIPIILE PREGATIRII COPIILOR

Viețile și bunăstarea generațiilor viitoare depind de cât de eficienți suntem noi ca părinți azi în pregătirea copiilor noștri.

Nu faceți nici o greșală în aceasta chestiune: calitatea cu care ne îndeplinim sarcina de părinți astăzi se va reflecta nu numai în viețile, valorile și atitudinea copiilor noștri ci și în viețile copiilor lor și a copiilor copiilor lor.

Succesul sau eșecul nostru va avea efect de durată cu consecință asupra viitoarelor generații. De aceea noi trebuie să fim foarte atenți să avem o bună stăpânire a pregătirii acestora și să învățăm să ne creștem copiii în mod corespunzător.

În ultimul capitol am arătat despre copii că au nevoie de pregătire. Copiii nu se nasc suficient pregătiți sau cu posesia cunoștințelor de care au nevoie să trăiască cu succes; ei trebuie să fie pregătiți. Am văzut deasemenea că aceștia nu se cresc sau pregătesc singuri. Dumnezeu a dat acesta responsabilitate părinților - nouă - și ne face răspunzători pentru starea în care îi aducem pe copii. În completare, pregătirea, ca tot procesul de creștere a copilului, trebuie să fie intenționată. Pregătirea nu va avea loc în mod accidental.

Iar din cauza influenței multigenerații, pregătirea trebuie urmărită cu o viziune clară pe termen lung. Scopul nostru ca părinți nu este ca să scoatem la iveală supunere imediată și să obținem rezultate instantanee, ci să cream o fundație solidă pentru viitor: să pregătim copiii în calea pe

care ar trebui să o urmeze astfel ca atunci când vor îmbătrâni să nu se abată de la ea ci să o urmeze și să o învețe mai departe copiilor lor.

De beneficiile pregătirii au parte atât copiii cât și părinții. Este evident beneficiul copiilor care sunt pregătiți pentru viață. Părinții beneficiază deoarece copiii bine pregătiți, bine crescuți se transformă în binecuvântări, onoare și respect pentru ei.

Unul din adevărurile fundamentale pe care copiii trebuie să le învețe este ca ei nu pot avea toate lucrurile care le vor și nu pot face tot ce își doresc. Viața și libertatea personală au limite, iar supunerea față de autoritatea părinților și alte autorități îi ajută să învețe această lecție. Supunerea nutrește disciplina copiilor prin învățarea valorii mulțumirilor întârziate și necesitatea stăpânirii dorințelor personale la momentul oportun în favoarea necesităților și dorințelor altor.

Un al treilea beneficiu al supunerii pentru copii este acela ca îi ajută să dezvolte un duh supus, mai bine zis, un duh neorgolios. Este extrem de dificil să te supui lui Dumnezeu fără să ai învățat mai întâi să te supui unei autorități omenesti legitime. De aceasta Dumnezeu ne-a dat tuturor părinți.

Învățând să se supună și să asculte de părinți lor umani îi învață pe copii cum să asculte Tatălui Ceresc invizibil. Și nu numai să se supună Lui ci și să-L iubească. Supunerea exprimată corespunzător, este un gest liber de iubire. Așa straniu cum poate părea, copiii învață să iubească pe Dumnezeu prin supunere față de părinții lor...

Iar în final, copiii beneficiază din supunerea față de părinți deoarece îi învață respectul față de autoritate. O caracteristică a copiilor bine crescuți este aceea că ei recunosc, respectă și se supun persoanelor autoritatilor legitime din viața lor. Ei înțeleg această autoritate – iar – structurile de comandă sunt părți vitale ale unei societăți sigure și stabile, și sunt indispensabile în promovarea și conservarea adevăratei libertăți – libertate în limite.

CONTROLUL: PRERECHIZITORUL PENTRU PREGATIRE

Toti profesorii stiu ca el sau ea nu pot preda elevilor daca nu au control asupra claselor de studiu. La fel este si cu cresterea copiilor: nu ne putem pregatii copiii daca mai intai de toate nu ii tinem sub control. Acest lucru poate parea in sine evident, dar in esenta este uimitor cati parinti ignora in practica aceste lucruri. Ei incearca sa-si invete sau pregateasca copiii fara ca mai intai sa stabileasca clar reguli depre cine este stapanul situatiei, si se mai intreba apoi de ce copiii nu au rezultat in consecinta referitor la invatatura si pregatire.

Aceasta chestiune a controlului devine o problema majora in privinta familiilor adoptive, mixte. Parintii adoptivi adesea se confrunta cu dificultati in obtinerea respectului copiilor; iar fara respect acestia nu pot avea nici un fel de control. Cati parinti iubitori au avut parte sa auda frustrantele si frangatoarele de inimi fraze: "Nu poti sa-mi spui tu mie ce sa fac; nu esti mama mea!" sau "Nu sunt obligat sa te ascult pe tine; nu esti tatal meu adevarat!" Fie ca este vorba de o familie adoptiva sau o familie traditionala, parintii trebuie sa gaseasca o cale practica de a exersa consistent, controlul ferm dar corect asupra tuturor copiilor din familie. Altfel, ar fi un mare amestec de haos, confuzie, conflict, dezamagire si disfunctie si si foarte putina pregatire efectiva.

Paintele unic intr-o familie are provocari in privinta controlului pe cont propriu, dar intr-un mod diferit. Pentru cele mai eficiente rezultate, copiii indiferent de sex, au nevoie de indrumare parinteasca din partea atat a mamei cat si a tatalui; acesta este felul in care Dumnezeu a creat familia. Mamele sau tatii care isi cresc copiii singuri au de aface cu intimidanta sarcina de a incerca sa joace ambele roluri parintesti. Provocarea este aceeași indiferent ca divortul sau decesul a fost cauza pierderii unui dintre parinti. Ca si in familiile adoptive, controlul ferm asupra copiilor a unicului parinte este absolut esential in scopul de a evita haosul si de a indeplini o pregatire eficienta.

Parintii divortati care nu au custodia asupra copiilor au de-aface probabil cu cea mai mare provocare. Nu este usor sa pregatesti un copil pe care il vezi cateva ore la un anumit timp sau sau de cateva ori in timpul saptamanilor in fiecare luna. Iar daca cei doi "fosti sotii" nu pica de acord in privinta obiectului, intelesurilor si specificul pregatirii, lucrul acesta nu face decat sa ingreuneze situatia. Copiii care se supun unui set de reguli acasa si unul diferit cand sunt cu celalalt parinte, adesea sfarsesc in a deveni confuzi, nesiguri si cu sentimentul ca sunt prinsi la mijloc. Un raspuns obisnuit al copilului si adolescentului la un astfel de stres este rebeliunea.

Cateva sfaturi simple pot fi de o enorma valoare in ajutorul parintilor care exerseaza controlul eficient asupra copiilor astfel ca pregatirea sa poata avea loc.

Luati in considerare, totusi, simplu nu inseamna neaparat usor. Sfaturile sunt simple in concept dar nu sunt neaparat simple la punerea in aplicare.

În primul rând, adaptativa controlul și pregătirea potrivit vârstei și dezvoltării copilului. De exemplu, nu încercați să dezbateti motive cu un copil foarte mic.

Copiii mici au nevoie de îndrumări clare și ferme proporționate cu comportamentul lor până atunci când începe ca abilitatea lor de a raționa să maturizeze, de obicei în jurul perioadei 10-12 anișori.

Al doilea sfat, fiți consecvenți. Nu cedati tentației de a vă relaxa standardele sau așteptările. Copilul dumneavoastră are nevoie și merita securitatea și stabilitatea în a ști întotdeauna la ce să se aștepte din partea dumneavoastră și ce așteptați dumneavoastră de la ei. S-ar putea să se strambe și să se plângă, să tipe și să plângă și să se abată de la reguli, dar rămâneți fermi. În momentul în care cedati, predați controlul copilului și toată speranța de a-i pregăti dispare.

Al treilea sfat, fiți în concordanță cu soarta dumneavoastră. Pe cât posibil, amândoi ar trebui să fiți în concordanță deplină referitor la felul în care vă veți crește copilul. Trebuie să picati de acord asupra a ceea ce îi veți permite, ce nu îi veți permite, și care vor fi pedepsele pentru abateri. Trebuie să fiți de acord să nu vă lămuriti neînțelegerile, neconcordanțele în fața copiilor, și să cautați să mențineți o atitudine unită. Acest lucru va merge până în a demonta una din strategiile de control preferate de copii: jocul un părinte împotriva celuilalt.

Al patrulea sfat, un încercați să fiți “prietenul” copilului dumneavoastră. Nu sunteți partenerul lui de joacă, sunteți părintele lui, și de acest lucru au ei nevoie ca să fiți. Au nevoie de cineva să afirme și să-i încurajeze atunci când au curaj, să-i corecteze și să-i redirecționeze atunci când greșesc, și care să-i iubească în mod consistent totuși.

PREGĂTIREA ADESEA IMPLICĂ CONSTRÂNGERE

Pregătirea nu vine în mod natural la copii. Ca oricine altcineva, copiii au o gândire a lor și au tendința să opună rezistență pregătirii ce va impune restricții libertății sau activităților lor.

De aceasta este nevoie ca pregătirea lor să fie cu intenție, deliberată și planificată din partea părinților lor. O doză sănătoasă de răbdare de asemenea va fi de mare ajutor. Arareori pregătirea este asimilată din prima lecție de către copil; va fi nevoie de repetarea lecției în numeroase ocazii până copilul o va asimila și va începe să o aplice din inițiativă proprie. Chiar și atunci, reamintirea și încurajarea ocazională va fi necesară. Câteodată doar instrucțiunile verbale nu sunt o motivație suficientă pentru copil să se supună.

Două considerații adiționale importante cu privire la pregătirea măsurilor coercitive în pregătire se referă la locația corespunzătoare pe corp pentru aplicarea măsurii și la instrumentul cel mai potrivit de aplicare. Referitor la locație, nu este niciodată recomandată lovirea copilului, peste față în nici un caz.

Lovirea, palmuirea, piscatul sau împinsul copilului peste față este întotdeauna greșit și acestea însumate provoacă abuz. Același lucru este valabil pentru gâtul, spatele, pieptul, abdomenul, mainile, parul și picioarele copilului.

Copilul nu este un sac de lovit. Dumnezeu a creat în designul corpului uman un loc potrivit pentru aplicarea corecțiilor fizice: sezutul, fundul prin conformația sa anatomică este singurul loc potrivit pe corp pentru aplicarea corecțiilor fizice.

Asa că nu va fi frică să aplicați disciplină, dar când este nevoie de corecție fizică, folosiți locul potrivit. Aplicați disciplina locului destinat acestei corecții.

Dar să-l aplicați cu ce anume? Ce instrument potrivit trebuie folosit? Nu mână; niciodată mână dumneavoastră. De ce nu? Pentru că

intotdeauna copiii trebuie sa asocieze mainile parintilor lor cu dragoste si afectiune, niciodata cu durere si pedeapsa. Fraza in sine "loveste-l cu nuiaua" implica un instrument exterior corpului uman. Poate fi o curea, o paletica – orice va produce o durere jenanta la fund dar nu provoaca rani sau traume fizice copilului. In felul acesta copiii vor invata sa asocieze durerea si discomfortul cu comportamentul lor gresit si cu instrumentul corectiei fizice si nu cu mana parintelui care o administreaza.

Instrumentul divin pentru disciplinare este dragostea, nu nuiaua. Nuiaua transmite dragoste, este un fel prin care se administreaza dragostea. Biblia spune: "cine cruta nuiaua, uraste pe fiul sau, dar cine-l iubeste, il pedepseste indata" (Prov. 13:24). Aplicarea corectiei fizice in disciplina este un act de iubire care este destinat redirectioneze gandurile, atitudinea si comportamentul inapoi la calea corecta. Este o parte importanta in pregatirea copilului pentru calea pe care el sau ea va trebui sa mearga asa ca gandirea, atitudinile si comportamentul corect vor deveni stilul de viata al lui sau al ei.

DISCIPLINA ARATĂ VIITORUL

Disciplina este indispensabila in viata copiilor deoarece ii ajuta sa se pregateasca pentru viitor. Biblia spune, "*disciplinati copilul vostru, pentru ca in aceasta este speranta; nu lua parte de bunavoie la moartea sa*". Disciplina si speranta sunt strans legate. Lectia pare evidenta: daca vrem pentru copiii nostri sa traiasca mult si sa se bucure de un viitor minunat maine, este nevoie sa-l disciplinam astazi. Esecul nostru in disciplinare, pe de alta parte, poate fi fatal; le poate distruge viitorul.

Nici un parinte responsabil nu se bucura la disciplinarea copiilor sai. Vorba veche spune, "Ma va dura pe mine mai mult decat te doare pe tine," este plina de adevar. Disciplinarea este un process dureros atat pentru copil cat si pentru parinte. Dar trebuie facuta pentru a asigura viitorul copilului. Durerea indurata astazi aduce castigul de maine.

1. Fiți consecvenți.

Nu va faceti copiii sa ghiceasca in privinta la ceea ce va asteptati de la ei sau la ceea ce ar trebui sa se astepte din partea dumneavoastra. Stabiliti limite clare si linii directoare pe care sa si le insuseasca.

2. Niciodată nu disciplinați cu furie.

Disciplina si furia de obicei duc la abuz, nu la indreptare. Acesta limita odata depasita, oricare ar fi fost scopul pregatirii este compromis.

3. Tratați toți copiii în mod egal.

Favoritismul (chiar si cel perceput) starneste amaraciune si resentimente in inimile copiilor care simt ca au fost desconsiderati. Disciplina intotdeauna trebuie sa fie in concordanta cu varsta, dar in aceiasi parametrii, fiecare copil trebuie sa primeasca acelasi tratament.

4. Nu le permiteți copiilor voștri să se văicăre referitor la disciplină.

Daca este cazul, permiteti-le si incurajati-va copiii sa expuna punctul lor de vedere sau sa explice comportamentul lor inainte de a stabili metoda de disciplinare. Metoda potrivita odata stabilita, cu toate acestea, discutia este incheiata. Treceti in mod prompt la administrarea metodei de disciplinare.

5. Nu la permiteți copiilor dumneavoastră să devină indiferenți.

Copiii nedisciplinati devin copii lenesi acasa si in viata de zi cu zi. Din punct de vedere mental sunt lipsiti de concentrare, lipsiti de motivatie si de scop. Impiedicati copiii sa devina nepasatori asigurandu-va ca se implica in activitati productive acasa. In sarcinatii cu responsabilitati apropiate varstei si trageții la socoteala pentru acestea. Invatatii cum sa

devina responsabili. Or sa se supere pentru ele astazi dar va vor multumii maine.

6. Niciodată nu rugați sau cereți copiilor să facă un lucru pe care dumneavoastră nu l-ați face.

In afara faptului ca este ipocrit, from being hypocritical, ii plaseaza intr-o situatie nedreapta trebuind sa aleaga intre a se supune dumneavoastra si a-si urma constiinta.

7. Niciodată nu ridiculați, desconsiderați, disprețuiți sau faceți de râs copilul, mai ales în public.

Aceasta nu se aplica mai ales copiilor mai mari. Copiii mai mici deobicei nu au constiinta dezvoltata si ca atare pot corectati in public fara a se simti umiliti.

Concentrați-vă asupra pregătirii, nu asupra pedepselor.

Chiar și când va pedepsi copilul cu nuiua, concentrarea atenției dumneavoastră nu trebuie să fie asupra pedepsei în sine ci asupra pregătirii, pedepsirea este menită să întărească pregătirea. În mod evident, spuneți copiilor că sunt pedepsiți, dar nu insistați asupra acestuia. Asigurați-vă că înțeleg de ce sunt pedepsiți și că doresc să-și schimbe atitudinea sau comportamentul în direcția rezultatului așteptat.

NOTE:

NU VĂ FIE TEAMĂ SĂ-I LĂSAȚI SĂ PLÂNGĂ

Nu puneti deoparte nuiuaa doar pentru ca nu doriti sa auziti copilul plangand. Multi parinti in ziua de azi pantru faptul ca ii disciplineaza cu nuiuaa regreta mai mult decat copiii lor. Retineti, o bataita administrata din cand in cand nu o sa-l omoare; chiar biblia spune asa. Defapt, in sinea lor, sunt bucurosi sa fie “articulati” pentru ca le dovedeste ca ii iubiti; dovedeste ca va pasa suficient de ceea ce fac si sunteti preocupat sa faca lucrurile bune.

Adevarul care intristeaza este unii parinti depasesc limita cu pedeapsa aplicata prin corectie fizica si devinind abuzivi. Dar acest lucru insa nu este scuza pentru denaturarea si rastalmacirea Cuvantului lui Dumnezeu in incercarea de al ajusta sa se potriveasca culturii populare. Mai sunt aceia care, fara frica de cele relativ putine consecinte mentionate merg la extreme, si ar forta toti parintii de drept sa se preteze la tipare de comportament ce incalca pricipiile Cuvantului lui Dumnezeu.

NOTE:

PLÂNSUL EXPRESSĂ SUPUNERE

Plasatul unui copil în timpul pedepsei este o exprimare a supunerii. Iar supunerea este ceea ce urmarește un părinte care disciplinează. Supunerea nu înseamnă sufletul distrus al unui copil. Supunerea înseamnă învățarea copilului că de bunăvoie el sau ea să-și pună voința și comportamentul sub control în respectarea autorității legitime. Bineînțeles că decât distrugerea voinței copilului, supunerea adevărată presupune că voința acestuia să fie pusă sub control deliberat. Dar copilul trebuie învățat acest lucru; un copil vine în mod natural. Copilăria este perioada pentru învățarea supunerii, forțarea acesteia uneori pentru că atunci când copiii vor crește, ei vor alege supunerea de bunăvoie când este momentul (conformarea normală).

NOTE:

PĂLMUIREA PESTE SEZUT...

Cateodata noi presupunem ca atunci cand plesnim copiii, le administram disciplina numai partii fizice din corpul lor. Adevarul este ca pedeapsa corporala merge mai departe de fizic referitor la actiunea sa benefica si eficienta. Ca toate fiintele umane, copiii sunt o uniune intre corp, suflet si duh. Obiectivul pregatirii acestora si a pedepselor corporale este sa induca lectia de indreptare in duhurile lor. Este o directie anume pe care ei trebuie sa o urmeza, iar din moment ce ei s-au abatut de la ea vor primi o actiune corectoare care sa-i readuca pe directia corecta din nou.

NOTE:

NUIAUA ALUNGĂ NESĂBUIŢA

Nuiaua corectiei este importanta deasemenea in viata unui copil pentru ca joaca un rol major in a maturizarea copilului si in alungarea nesabuintei. Biblia sustine aceasta idee: "Nebunia este lipita de inima copilului, dar nuiaua certarii o va deslii de la el"(Prov. 22:15 NKJV).

Nebunia este lipita de inima copilului. Parte din aceasta este imaturitatea lor naturala. Dar nebunia care zaboveste in inima copilului dupa ce acesta a trecut in varsta adolescentei si apoi a maturizarii cu siguranta va crea probleme. Cu totii am vazut adulti care, in ciuda varstei inaintate, par ca nu s-au maturizat niciodata. In aproape fiecare dintre circumstante, acest fapt cauzeaza probleme atat lor cat si familiilor lor probleme in desfasurarea normala a vietii. Un copil lasat la voia sortii va creste ca un tufis salbatic si eventual va scapa de sub control. Nuiaua corectiei va ajuta in curatarea, modelarea si ghidarea acestei salbaticii (nu o va distruge sau indeparta complet) astfel incat acest copil are inca duhul, vointa, determinarea si potentialul pentru maretie, dar toate acestea sunt sub control constient si concentrate in directia corecta.

NOTE:

Pentru-Copii.com

ÎNȚELEPCIUNEA

Asadar, impartasirea intelepciunii copiilor nostrii trebuie sa fie prima noastra prioritate ca parinti. Ce este intelepciunea? Intelepciunea este aplicarea Cuvantului lui Dumnezeu in viata noastra de zi cu zi. Cu alte cuvinte, lucrul numarul unu pe care trebuie sa-l invatam copiilor nostrii este cum sa se hraneasca corespunzator, nu numai mancare obisnuita, ci si mancarea spirituala din Cuvantul lui Dumnezeu.

Studiile in dezvoltarea si psihologia copilului au relevat ca modul de viata a copilului este stabilit in jurul varstei de patru ani. Aceasta inseamna ca orice va invata un copil in primii patru ani de viata va determina cursul restului vietii sale: cum gandeste, cum simte, vorbeste si se poarta. Orice altceva este inarmare. De aceea este foarte important sa aducem Cuvantul lui Dumnezeu in sufletul copilului de la cele mai fragede momente cu putinta. Cum ai prefera: ca modelul de viata a copiilor dumneavoastra sa fie stabilit de Duhul lui Dumnezeu sau de spiritul lumii? Lumea bumbardeaza copiii nostrii in mod constant cu propriile valori deformate si viziunea distorsionata a moralitatii. Ca parinti, trebuie sa fim la fel de silitori – sau poate chiar mai mult – in bombardarea acestora cu intelepciunea Cuvantului lui Dumnezeu. Si este nevoie sa-ncepem cand acestia sunt inca copii mici.

NOTE:

STATURA

Al doilea lucru asupra caruia parintii trebuie sa se concentreze este dezvoltarea staturii copiilor. Statura are a face cu caracteristici fizice precum inaltimea si constitutia, dar are, de asemenea, de a face cu un sens mai larg de dezvoltare fizică generală, în special disciplina.

În acest caz, nu ca disciplina în pedeapsă, dar ne referimla disciplina in maniere si în comportament; cu alte cuvinte, auto-control.

Copiii nu exercita auto-controlul in mod natural. Astfel până nu le este predat, ei vor spune tot ce le trece prin minte, si vor cauta sa-si satisfaca orice dorinta fara discriminare, și vor insista ca lumea jurul lor sa aiba grija de aceasta. Trebuie să-i învățăm pe copiii noștri cum să-și tina picioarele incrucisate, cum să-și păstreze fermoarul ridicat, cum sa isi infraneze si controleze emoțiile și pasiunile lor de natura sexuală, și cum să se protejeze singuri de la tentatiile de tutun, alcool și droguri. Noi trebuie să ii învățăm importanța onestitatii și a adevărului și sa trateze alte persoane cu corectitudine, bunătate, și generozitate.

NOTE:

Care sunt lucrurile pe care copiii le învață de la dumneavoastră? Învața să fie blanzi pentru că vă văd pe dumneavoastră ca sunteți blanzi? Învața să aprecieze relațiile puternice și de durată, pentru că acestea sunt felul de relații pe care le construiți? Își dezvoltă inimi pline de compasiune, pentru că văd compasiunea în a voastră? Își dezvoltă un suflet generos, darnic pentru că văd generozitatea la dumneavoastră în mod regulat? Le pasă de cei săraci, pentru că dumneavoastră vă pasă de cei săraci? Învața responsabilitatea socială și culturală, pentru că dumneavoastră trăiți responsabil, în zona în care trăiți?

Amintiți-vă că întotdeauna copiii sunt cu ochii pe dumneavoastră. Vor să fie ca dvs. și vor lua urma sfaturilor dvs. Deoarece copiii este foarte probabil să devină la fel ca dvs., asigurați-vă că dvs. trăiți ca genul de persoană care doriți ca ei să ajungă.

Pentru-Copii.com

Construirea Relațiilor

Un viitor mai bun

În scopul de a crea un viitor luminos pentru copilul dumneavoastră și dumneavoastră, este important să recunoașteți importanța de a deveni părintele cel mai bun posibil și de a acționa asupra acestui obiectiv cât mai devreme posibil. Dacă nu începeți mai devreme, poate fi necesar să vă confrunțați cu unele din cele mai mari provocări și cele mai deprimante imaginabile.

Iată ce se întâmplă în mod frecvent: Părinții unui adolescent sosesc în biroul meu și-mi spun că se confruntă cu o situație copleșitoare cu privire la fiul sau fiica lor, care a făcut sau este pe cale să facă ceva ce cauzează durere și suferință mare pentru familie. Copilul ar putea consuma de droguri, comportându-se în mod nebunesc, sau refuzând să urmeze orice indicații de la părinți. Atunci părinții se întreabă, "Cum s-a întâmplat asta?"

Poate fi prea târziu pentru a găsi un răspuns la această întrebare, dar nu este prea târziu pentru a găsi o soluție. Uneori, din păcate, este prea târziu pentru a găsi o soluție imediată, deoarece copilul este deja implicat fără speranță în problemele de comportament. În cele mai multe cazuri, atunci când părinții lor în final, recunosc faptul că, copilul are o problemă, această problemă a fost deja dezvoltată pe parcursul a mai mulți ani.

Cum se evita "sindromul - prea târziu"? Începeți mai devreme. Obțineți informații corecte despre creșterea copiilor și adolescenților și faceți-o bazându-vă pe atitudinea înaintea-nevoii mai degrabă decât o să aveți o reacție prea târzie. Aceasta înseamnă că trebuie să fim vigilenți și stăruitori în rolul nostru de părinți. Avem nevoie mai degrabă să obținem

informațiile necesare și de orientare înainte de apariția unei situații problematice decât să încercăm apoi să ne jucăm de-a prinslea.

Prea adesea părinții nu au citit nici o carte, nu au participat la seminarii, nu au studiat nimic ce le-ar putea permite să-i pregătească pentru a face față cu succes problemelor de părinți. Prin urmare, atunci când apar probleme, aceștia nu sunt pregătiți pentru a gestiona situațiile - în special cu privire la adolescenți.

Deși unele persoane sunt iritate de ideea de a avea "teme pentru acasă", totuși, cred că este important ca părinții să caute înțelegere. Părinții trebuie să își aloce timp pe care să-l investească în viitorul familiei lor. Unele sacrificii sunt necesare pentru a corecta o situație care s-a creat în ani de zile. Din fericire, un număr de părinți au acceptat provocarea "teme pentru acasă" și deseori, se întorc la biroul meu și raportează faptul că informațiile au fost extrem de utile pentru ei.

Este interesant de observat că pentru a obține un permis de conducere anumite cerințe trebuie să fie îndeplinite. Există anumite lucruri pe care trebuie să știți înainte de a vă fi permis să conduceți un vehicul pe drum. Trebuie studiate manuale de conducere, dați un test și dacă îl treceți, primiți un permis și legal sunteți autorizat să conduceți vehicule.

Din păcate, în a fi părinte cerințele nu sunt similare. Este pregătire la locul de muncă pentru a vă forma ca părinți. De aceea este important să cautați informația potrivită înainte de a deveni părinți, dacă vreți să aveți succes în acest rol. Aveți nevoie de informații despre etapele de viață și de dezvoltare a copiilor care vă vor ajuta să înțelegeți mai bine și să stăpâniți fiecare circumstanță și provocările care vor apărea.

Un viitor luminos pentru părinți și adolescent începe astăzi.

Intelepciunea și informațiile vor crea un viitor de familie plăcut. Niciodată nu așteptați până când va veni să vă confrunțați cu o problemă pentru a vă pregăti pentru ea. Deoarece nu există o școală pentru părinți,

Cum să fiți un adevărat mentor pentru copilul dumneavoastră

Fiecare lider în cursul istoriei a avut un mentor. Acești băieți și fete au descoperit cum să fie mari lideri studiind alți mari lideri. Thomas Jefferson a fost unul astfel de băiat. El a avut un mare mentor, George Wythe, care l-a îndemnat să citească clasicii și să studieze din greu.

În fapt, Thomas Jefferson a avut o astfel de educație profundă astfel că el a învățat să vorbească mai multe limbi, inclusiv latină, greacă, spaniolă, italiană, franceză și chiar și unele dialecte native americane!

El nu a studiat doar limbile străine, de asemenea el a aprofundat studiul dreptului, fizica, matematica, teologia, filosofia, zoologia și chiar și chimia. Secretul educației lui Thomas Jefferson constă în ceea ce a învățat de la mentorul lui. Acest secret a fost că străduința în munca și calitatea acesteia sunt lucruri de prețuit. De asemenea, nu studiul de dragul de a studia, ci utilitatea acestor cunoștințe în situații reale de viață.

Ce ar trebui să fac pentru a fi un mentor?

Mai întâi de toate, pentru că mai elocvente decât vorbele sunt faptele, veți dori să vă uitați la felul în care acționați. Este important să fie un exemplu de mare caracter moral. În al doilea rând, un mentor este un ghid. Fiind părintele copilului dumneavoastră, aveți oportunitatea perfectă de a fi un astfel de ghid.

În scopul de a studia complet crearea unui mare mentor, ne vom uita la George Wythe, care a fost mentorul de Thomas Jefferson. George Wythe (1726-1806) a fost un avocat, un judecător și un respectat profesor de drept. El a fost de asemenea un semnatar al Declarației de Independență al Statelor Unite. El a fost supranumit "Tatăl Jurisprudenței Americane" pentru că el a fost chiar primul profesor de drept în America. Aici este ceea ce noi putem învăța de la el:

1. Într-o masura nu se potrivesc toate

Motivul pentru care profesorii scolilor publice nu pot fi mentori adevărați este pentru că au de predat aceeași materie la 30 studenți odată. A fi un mentor presupune deplasarea în ritmul copilului dumneavoastră și crearea unui program care să se potrivească cu nevoile și obiectivele specifice ale copilului dumneavoastră.

Întrebați-vă copilul: "Ce te interesează? Ce vrei să înveți?" Lăsați copilul să vă răspundă și apoi dezvoltati o listă de lectură cu clasici pentru studiu care este în conformitate cu aceste obiective. Vom adăuga mai multe liste de lecturi și ghiduri de studiu cât de repede putem pentru a ajuta la satisfacerea cererii, astfel încât să puteți avea deplină libertate de creație în a lăsa copilul dvs. să aleagă ceea ce el sau ea ar dori să studieze.

Oferindu-le această libertate de creație vor învăța cum să caute o educație care va fi eternă pentru că este alegerea lor și nu a fost impusă asupra lor. Așa că nici unul dintre studenții lui George Wythe nu i s-a predat vreodată folosind exact același set de cărți ca și ale celorlalți, este important să personalizăm aceasta pentru fiecare din copiii noștri.

2. Îndrumați mai degrabă decât să impuneți

Noi vrem copiii noștri să învețe, dar trebuie să fim atenți să nu le zdrobim bucuria lor de a învăța. De aceea trebuie să dispunem manualele de lectură pentru a fi distractive și orientate către activitate pe cât posibil astfel încât copiii dvs. să se bucure de ele în timp ce învață.

În plus, forțându-ne copiii să învețe ceva care nu le place ne va transforma copiii în adepți în loc de lideri, nu-i așa? Treaba noastră este de a-i inspira să dorească să învețe și să studieze.

Aceasta nu vrea să spună că, copilul dumneavoastră ar trebui să nu i se permită să studieze deloc. Ei încă au nevoie să studieze, însă noi

le punem la dispozitie in a alege subiectele pe care vor sa le urmeze. În fapt, este cel mai bine dacă ați sta jos cu ei și ia-ti ajuta să-si scrie propriul lor curs intensiv de studiu lunar pentru data de 1 a fiecărei luni. În acest fel copilul dvs. va face cursul de studiu aprobat chiar de el.

Veți fi surprinsi ca facand acest lucru, copilul dumneavoastră va cerși practic pentru mai mult timp de studiu si mai multe oportunități de a învăța.

3. Dumneavoastră stabiliți ora, ei stabilesc conținutul

Puteți spune că de la 10:00 la 14:30 în fiecare zi este timp de studiu și faptul că atât timp cât ei aleg ceva dintre lectură, matematică, științe și literatură vor învăța ceea ce vor.

Oferindu-le această libertate creativa le permite să simta ca învățatul este descoperire nu urmarea unor comenzi. Aceasta este ceea ce deosebeste mentorul de profesor. Mentorul învață un copil cum să gandească în timp ce un profesor învață un copil ce să gandească.

4. Pretindeți calitate pentru a scoate la iveala rezultate bune

Această parte se referă la copiii care sunt cel puțin de 12 ani. Să nu se accepte niciodată mai putina calitate decât știți despre copilul dumneavoastră ca este capabil sa ofere. George Wythe a fost foarte sever pentru elevii lui astfel ca el cerea rezultate foarte bune intotdeauna. Dacă Thomas Jefferson ar fi încercat să predea o lucrare care nu ar fi fost de calitate ridicata, George i-ar fi spus sa o faca din nou.

V-am recomandat să utilizați această abordare numai pentru elevii mai in mărișori, cât despre copiii noștrii foarte mic ar trebui să fie lăudati pentru orice efort deoarece vrem sa inoculam bucuria de a învăța. Doar pentru ca dvs. nu sunteti un expert într-un anumit subiect nu înseamnă ca nu vă puteți aștepta la copilul dvs. sa exceleze bine în

sarcinile și rapoartele lui sau ei. Impuneti standarde înalte și copiii dumneavoastră se vor mobiliza în a se ridica la nivelul lor.

Stabiliti standardele împreună astfel încât copilul să știe exact la ce se așteaptă de la el. De asemenea, nu dați calificative cum ar fi "A, B, C, D sau F. Mergeți numai cu două calificative, "Excelența treaba" sau "Fă-o din nou. "Nu există nici un eșec, numai fă-o din nou până când iese corect.

Dacă este vorba despre o carte sau un subiect pe care copilul dumneavoastră nu-l place, aflați de ce. Transformați discuția într-un moment de învățare. Ce anume îi displace în legătura cu subiectul respectiv? Discutați prin intermediul lui.

Având discuții profunde de la o vârstă fragedă este critic pentru creșterea unui adevărat lider. Impulsionați-vă copilul (prin inspirație) să studieze și să aplice ceea ce învață.

Când copilul dumneavoastră poate învăța lecții valoroase din aceste povești și le aplică în propria viață, veți vedea niște minuni începând să se întâmple. Minunea despre abilitatea de a conduce și înțelepciunea ce depășesc ani copilului.

5. Faceți lucrurile să pară foarte simple

Nu există nici un motiv pentru a transforma educația de lider a copilului dumneavoastră în ceva complicat. Rezumați-vă la lecțiile din manuale și la cititul clasicilor. Cititi cărți, scrieti eseuri, faceți proiecte distractive sau jucați diferite roluri și purtați discuții cu înțeles profund. Asta este secretul care se pare că l-am uitat cu toții. Se pare că sistemul școlar actual dur cum se crede că este cu cât mai complicat devine cu atât mai bine. Dar lucrurile nu stau așa.

Asigurați-vă că citiți și studiați cărți care sunt la nivelul de înțelegere al copilului dumneavoastră. Începeți cu clasice pentru copii cum

INVATAȚI-I PE COPIII DVS. “CUM SĂ GÂNDEASCĂ”

Educația este procesul de cultivarea a înțelepciunii și virtutii în copiii noștri prin hrănirea sufletului cu adevăr, bunătate și frumusețe. Copii crescuți astfel în mod natural vor deveni lideri pentru societate.

Observați, nu ne-am oprit la cunoaștere, ci la maturizarea până la punctul de a se bucura de viață. Când pur și simplu ai cunoștințe, devii mândru. Prin urmare, studiile dvs. trebuie să vă ducă dincolo de cunoaștere și să treacă la înțelepciune.

Acest lucru se realizează pe măsura ce copilul dvs. își dezvoltă înțelegerea. Înțelegerea este cheia procesului de îndrumare, pentru că este baza gândirii. Copilul dumneavoastră va învăța cum să gândească atunci când va începe să înțeleagă conceptele și problemele pe cont propriu. În mod natural aceasta duce la gândire critică și înțelepciune. Păstrați înțelegerea și înțelepciunea ca obiectiv al dumneavoastră și copilul dumneavoastră va învăța cum să gândească.

În plus față de înțelepciune, educația de lider cultivă virtutea. Virtutea nu este același lucru cu puterea. Puterea devine virtutea numai prin supunere. Din acest motiv, trebuie să oferiți oportunitatea copiilor dumneavoastră de a se supune. Când un copil este perfect supus, el are virtute. Desigur, nimeni nu este perfect supus, dar este un obiectiv care ar trebui să-l aveți pentru copiii dumneavoastră. Virtutea nu este un lucru ușor, dar depinde de perseverența, curaj și onestitate.

În timp ce îndrumați copiii dvs., aveți mai multe oportunități de a dezvolta înțelepciunea și virtutea copiilor dumneavoastră. Îndrumarea devine un instrument excelent de a asigura un echilibru între supunere și dezvoltarea într-un lider. Prin procesul de îndrumare, copiii învață să adreseze întrebări de calitate și să găsească răspunsuri de calitate. În același timp în care privesc și discută probleme, ei descoperă ca alții au răspunsuri plauzibile de asemenea. Răspunsurile lor nu sunt singurele corecte. Jonathan Swift a făcut acest comentariu.

ETAPELE ÎNDRUMĂRII COPIILOR

Indrumarea copiilor va avea roluri diferite. Aceste etape pot fi comparate cu rolurile unui antrenor. Un bun antrenor hraneste, echipeaza și dezvoltă jucători în sânul unei echipe. Sa luam fiecare etapă independent.

FII MODEL

Indrumarea implică mai mult decât pur și simplu încurajarea copiilor dumneavoastră. Trebuie să fii model pentru ceea ce vreți ca ei să facă. Dacă credeți că onestitatea este importantă, trebuie să etalați onestitatea în propria dumneavoastră viață. Felul în care etalați onestitatea, va educa copiii dvs. în a deveni onesti. Domenii în care liderii au nevoie să fie modele sunt etica, responsabilitatea, integritatea, abilități de gândire, de rezolvare a problemelor, coerență, comunicarea, deschiderea, credința în oameni...

Oliver Goldsmith, un scriitor al secolului 18, a spus că oamenii rareori se îmbunătățesc atunci când aceștia nu au nici un alt model, în afara de ei înșiși. Acest lucru este adevărat mai ales în cazul copiilor. În cazul în care ei se copiează numai pe ei înșiși nu vor crește să devină un lider. Trebuie să vă oferiți dumneavoastră ca model pentru alții.

Educarea copiilor dvs. necesită timp. Un mod prin care vă puteți cultiva relația cu copiii dumneavoastră este să îi luați la masa de prânz. Când luați o masă împreună, aveți timp suficient pentru a vă asculta copiii și a descoperi ceea ce se întâmplă cu adevărat în viața lor.

Un aspect important al modelului personal și cultivării este transparența. Posibilitatea de a vă recunoaște greselile și a accepta consecințele arată copiilor dvs. că sunteți om de asemenea. Ei pot de asemenea învăța din greșelile dvs., astfel încât ei să nu facă aceleași greșeli.

Deși această etapă nu este doar despre încurajare, este important să încurajați copiii dumneavoastră pe parcurs ce aceștia cresc. Aceasta este în special adevărat pentru elevii mai în vârstă.

Ai observat vreodată cât de ușor este să încurajezi copiii mici în eforturile lor. Dar va așteptați la copiii mai în vârstă să reușească fără încurajare? Avem nevoie cu toții de sprijin și de încurajare, indiferent de vârsta noastră.

Încurajându-i pe copiii dvs., furnizați securitate și mențineți speranță. Mentorii trebuie să rămână pozitivi indiferent de circumstanțe. Când situațiile devin grele, mentorul trebuie să continue să sprijine elevii lui. După cum veți oferi speranță și securitate, copiii mult mai probabil își vor asuma riscurile, pregătindu-se astfel pentru a fi lider.

William Yeats rezuma ideea despre modelare și cultivarea copiilor la o școală privată. *"Educația nu este umplerea unei găleți cu lumină răspândită de un incendiu. Astfel este și înțelepciunea."*

PREDAREA –ÎNZESTRAREA

Un beneficiu în această etapă este ca mentorul se poate mobiliza la viteza necesara pentru a asigura elevului succesul in studiu. Dacă un student este mai abil în competențe lingvistice, ve-ți parcurge mai rapid aceste domenii. Când studentul se lupta pentru a deveni mai abil într-un domeniu, puteti încetini ritmul pentru dibacie. Cu alte cuvinte, avansati mai rapid sau mai lent in functie de cum are nevoie elevul dumneavoastră.

Pentru a fi un mentor al copilului dumneavoastră în această etapă, trebuie să vă răspundeți la niște întrebări. Prima dintre ele este de obicei da unanim, dar celelalte presupun o gândire mai atenta.

- Sunt dispus să-mi dedic viața copiilor mei?
- Sunt incredintat sa las copiii sa faca o sarcină chiar dacă necesita mai mult timp decât ma așteptam?
- Sunt eficient în domeniile in care am nevoie sa-mi dotez copiii?
- Dacă nu, sunt eu dispus să invat si sa obtin abilitatea de a preda aceste domenii?
- Ce presupuneri am făcut despre copiii mei care trebuiesc să fie schimbate?

Meditand la aceste întrebări, va ve-ti da seama ca indrumarea copiilor dvs. presupune multa munca. Asa este si sarcina de parinte, nu-i asa? Luand în considerare volumul de muncă implicat, amintiți-va ca sunt cu dumneavoastră doar pentru o scurta perioada de timp.

Pe de altă parte, să avem în vedere că vă indrumati permanent copiii dvs. Ei sunt cu ochii pe voi zi si noapte, se iau dupa tot ceea ce faceți.

Ati observat vreodata modul în care copiii folosesc gesturi ori stau in același fel ca dvs.? Asta se-ntampla pentru ca ei copie tot ceea ce

faceti. Indrumarea academica merge dincolo de această copiere si ii echipeaza pe copii dvs. în alte domenii ale educatiei.

Profesorii particulari care aleg sa-i învete si sa-i pregateasca pe copiii lor trebuie să fie pregatiti ei insisi. Henry Doherty, om de afaceri american, adreseaza aceasta problema.

Treceti peste ideea că numai copiii ar trebui să își petrecă timpul în studiu. Fiti un student atâta timp cât încă mai aveti ceva de a învăța, și acest lucru va însemna toate viata ta.

Ce motto maret, a fi elev toata viata. Când devii elev pentru o viață, devii un exemplu pentru copiii tăi. Ei te vor copia în aceasta privinta de asemenea. Dacă pur și simplu faceti teme de studiu academic fara ca inainte sa va verificati, copiii dvs. nu vor percepe că învățatul este important pentru dumneavoastră. Asa ca ei de ce ar trebui să le faca? Nu sunteti un exemplu de urmat pentru ei.

În opinis mea, este mai bine sa acoperiti mai puțin material academic și stabiliți un exemplu constant de învățare la toate vârstele. După cum vă etalati modelul dumneavoastră de a învăța, copiii dvs. vor merge spre educație de asemenea.

Sa ne intoarcem la ideea de predare și de pregatire a copiilor dvs. Unul dintre primele lucruri pe care trebuie să le faceti este de a vă asculta elevii. Ascultati ceea ce ei învăța. Ascultati in ce consta motivarea lor. Ascultatiile punctele forte și cele slabe. După ascultarea lor, vă puteți ajusta predarea conform nevoilor lor și ii puteti pregăti mai bine.

În acest timp, elevii ar trebui să învete cum să stabilească obiective personale pentru buna lor evolutie. Invatati-i sa stabileasca obiective adecvate, accesibile și măsurabile. Dacă obiectivul lor nu este măsurabil, nimeni nu știe dacă l-ați atins. Obiectivele măsurabile ar trebui să aibă un interval. Spre exemplu, un obiectiv poate fi de a citi un roman pe lună, în următoarele patru luni. Cu acest scop, includeti sa scrie in jurnal dvs. de lectură patru zile în fiecare săptămână. La sfârșitul celor patru luni, puteți măsura dacă ați realizat acest obiectiv.

Dacă stabilirea obiectivelor este un lucru nou pentru dvs., petreceti 4-6 luni stabilind obiective pentru dvs. Odată ce a-ti descoperit cum să realizați obiectivele dumneavoastră, puteți să îi învățați pe copii. Asigurați-vă că vă notați-vă obiectivele și verificați-le la sfârșitul fiecărui interval. Începeți cu obiective săptămânale sau de o luna.

Cu copii mai mici, puteți urma modelul lui Ben Franklin. Si-a pus singur două întrebări în fiecare zi.

- Ce bine sa fac azi?
- Ce bine am făcut azi?

De fapt, aceste două întrebări pot fi folosite pentru toate varstele. Întrebările Franklin sunt un mod minunat de a evalua ziua dvs. La micul dejun, întrebați-vă copiii ce bine vor face azi. Seara la culcare, evaluați-vă întrebând ce bine au făcut în timpul zilei.

Prin utilizarea acestor întrebări și stabilirea de obiective, îi învățați pe copii cum să gândească. Un timp pentru a reflecta în fiecare zi, săptămână sau lună oferă copiilor posibilitatea de a gândi critic.

ANTRENEAZĂ – DEZVOLTĂ

Etapă finală de îndrumare implică antrenarea copiilor dvs și transformarea lor în tineri lideri. Un mod de a privi la această etapă este tot prin ochii unui antrenor. Antrenorul unei echipe de fotbal, de baseball sau de baschet, încurajează membrii echipei sale să aibă un joc superior. Un bun antrenor ascultă la echipă să găsească pentru a descoperi cele mai bune moduri de a folosi fiecare membru al echipei și punctele lui forte pentru a câștiga jocul. Facând aceasta, antrenorul echipei dezvoltă fiecare membru ca jucător puternic și transformă astfel echipa în câștigătoare.

Ca antrenor, trebuie să vă ascultați copiii. Utilizând ideile lor și alegând interesele lor de studiu, ei se vor simți în siguranță pentru a continua să vorbească cu dumneavoastră.

Acesta este un mod minunat de a inspira gândirea creatoare. Ce este minunat despre acest aspect al modului de antrenare este că îi ascultați activ și aplicați unele idei ale copilului dumneavoastră. Asigurați-vă că nu veți critica ideile lor, chiar dacă unele sunt slabe. Pur și simplu ascultați și mergeți mai departe astfel încât să nu îi depreciați.

Apoi, ar trebui să elaborați un plan de creștere personală. Acest lucru vă permite să vă personalizați educația copiilor ca să urmăriți viziunea lor strategică și de misiune. Când elaborați planul pentru fiecare copil, arătați-i copilului dumneavoastră importanța pe care o are creșterea personală pentru restul vieții sale. Creșterea nu este automată doar pentru că ești în viață. Acesta trebuie să fie deliberată, planificată și coerentă. Din moment ce sunteți antrenorul, trebuie să modelați un plan de creștere pentru dumneavoastră. Petreceți timp în creștere și studiu pe cont propriu? Va vad și va aud copiii vorbind despre studii?

Domeniile de studiu pentru fiecare copil vor diferi. Nu mă aștept la copiii mei să studieze subiecte din aceleași domenii precum îi educăm noi. Există unele domenii în care sunt necesare studii de familie, cum ar

fi cele umaniste dintr-un punct de vedere Biblic. După aceea, copiii nostri aleg după interesele lor în timp ce noi dezvoltăm planul lor, pentru fiecare an școlar.

John Maxwell discută despre planurile personale de creștere în cele mai multe din cărțile sale despre conducere. Luați în considerare ce are de spus. Mai este un lucru pe care trebuie să-l spun despre dezvoltarea unui plan pentru creșterea oamenilor:

Pornitii de azi! Oamenii poate vă vor spune că sunt prea bătrâni pentru a începe acum, că sunt prea ocupați pentru a începe acum, sau că timpul nu este potrivit. Creșterea personală este ca investiția. Nu începe la timpul potrivit dar se dezvoltă în timp, este mai bine să înceapă mai devreme. Mobilizați acum.

Urmați excelența în toate domeniile de viață în timp ce antrenați copilul dumneavoastră să devină lider. Nu numai că asta îl va ajuta să reușească în educație, îl ajută să reușească în viața reală. Vince Lombardi le rezumă bine. *Calitatea vieții unei persoane este direct proporțională cu devotamentul lor față de excelență.*

După cum ei descoperă noi idei și concepte în studiile lor, găsiți modalități de a le raporta la viața reală. De exemplu, un roman poate avea un caracter ambiguu. Puneți copilul într-o situație similară cu a romanului și discutați cu el despre cum ar aborda situația.

Moduri de învățare folosind tehnici clasice

Oliver DeMille utilizează fraza, structurarea timpului și nu a conținutului pentru a încuraja părinții să-și planifice un timp de studiu independent pentru copiii lor. Acest lucru îi dă copilului tău o șansă în ceea ce privește luarea unei decizii referitoare la propriile lectii, lectii ce devin primordiale în educația sa. Cei mai mulți părinți structurează conținutul, spunându-le copiilor lor exact ceea ce trebuie să învețe. S-ar putea să-ți auzi spunând: "Anul acesta trebuie să-ți alegi ca materii de studiu: Biologia, Istoria, Literatură, Algebra și Spaniola". Acest lucru nu permite copilului tău să devină un lider, ci îl face să urmeze drumul pe care tu îl vrei.

Fiecare persoană care aspiră la o a conduce o companie să încerce să urmeze un program de autodezvoltare. Nicio persoană nu-și va îndruma colegul spre o autodezvoltare. Atunci când o persoană cunoaște o perioadă de progres sau regres în carieră este un rezultat al propriilor acțiuni. Autodezvoltarea este o atitudine care presupune timp, muncă și sacrificii. Nimeni nu poate face acest lucru pentru tine.

Atunci când structurezi timpul familiei tale, nu și conținutul timpului, copiii tăi vor fi capabili să studieze independent și să facă alegeri în ceea ce privește materiile pe care le studiază. Este important să acorzi copiilor tăi o anumită perioadă de timp pentru studiul zilnic.

Nu trebuie să dai copiilor tăi o listă cu sarcinile academice pe care trebuie să le îndeplinească în fiecare zi sau în fiecare săptămână. Lista cu sarcini nu încurajează o dragoste față de învățare sau o aplecare spre studiu individual.

Educația nu ar trebui să conste într-o listă de sarcini, ci un proces continuu de creștere a înțelepciunii și a virtuții.

Acesta este unul din motivele pentru care școlile de stat nu au reușit să pregătească oameni competitivi. În aceste sisteme de învățământ elevilor li se spunea ceea ce trebuie să facă și ceea ce

trebuie sa studieze, eliminand orice sansa de a alege. Oferă-i copilului tau posibilitatea de a alege ceea ce vrea sa studieze. Dacă isi aleg domeniul studiilor, ei vor deveni niste oameni capabili sa ia decizii bune, vor deveni lideri intelepti.

Fii realist cu asteptarile tale atunci cand copilul tau isi alege domeniile in care vrea sa studieze. Asteptarile tale trebuie sa depinda de varsta sa si de obiceiurile anterioare referitoare la studiu. Dacă copilul tau are 12 sau 13 ani si tocmai a inceput sa studieze independent, este recomandat sa nu-i programezi opt ore de studiu individual pentru ca este posibil ca acesta sa se simta complexat. Chiar dacă este mai mare nu poti sa aplici un program de invatare foarte solicitant dacă copilul tau nu are inca experienta necesara si nu a dobandit inca placerea de a invata. Incepe cu perioade mici de timp, doua sau trei ore sunt suficiente pentru inceput. Studiul sa fie in cursul diminetii si dupa-amiaza. Vei avea success mai mare cu perioade scurte de timp. Toti cei din familie vor fi fericiti si vei putea sa cresti perioada de studiu mai tarziu.

EDUCAȚIA VS INSTRUIREA

Tehnica de a conduce ca o cale de acces pentru educatie incurajeaza educatia in defavoarea instruirii. Multi elevi urmeaza modelul scolii publice. Au mica lista de sarcini care trebuie indeplinita pentru fiecare saptamana. Ceea ce nu realizeaza cei mai multi parinti este faptul ca isi indruma copiii sa faca si sa spuna ceea ce vor acestia. Rezultatul final este un copil care-si spune in sinea sa: "Sa termin lectiile si apoi ma intorc in lumea reala, lumea mea".

Ceea ce trebuie sa faci este sa-ti inveti copii ca educatia este doar o parte a vietii de zi cu zi. Incep sa experimentez aceasta atitudine cu proprii mei copii. Primavara trecuta i-am spus fiului meu de 13 ani ca trebuie sa invete 4-5 ore pe zi. Daca termina de citit o carte sau o lucrare, va urma o alta carte pe care trebuie sa o studieze. A fost foarte meticulous in aceasta chestiune. Daca mergeam in camera sa si-i puneam o intrebare, cronometra timpul destinat raspunsului. Mi-a luat mult timp sa-l conving ca poata sa bea apa sau sa mearga la baie fara sa-si opreasca cronometrul.

Trebuie sa fii flexibil cu propriul tau copil si sa-i oferi un timp general pentru perioada de studiu. Dar se poate sa ai un copil ca al meu care este foarte meticulos. Sfatul este sa-l lasi sa studieze de unul singur fara sa-l constargi. Pasii mici ii vor ajuta pe copii tai sa invete "cum sa gandeasca". Copiii incep sa experimenteze libertatile si apoi ajung sa inteleaga ce reprezinta acestea. Atunci cand o societate este puternic educată si instruită, libertatea se pierde. Pierderea libertatii ma ingrijoreaza deoarece vreau sa urmez toti pasii necesari pentru ca copiii mei sa invete ce este libertatea. Apoi ma aștept ca acestia sa munceasca pe cat posibil pentru a-si mentine libertatea.

CUM SĂ-ȚI DETERMINI COPIII SĂ GĂSEASCĂ TIMP PENTRU STUDIU?

Acorzi copiilor tai sufficient timp pentru studiu? Sau te lupti sa gasesti timp in fiecare zi pentru studiul independent al copilului tau? In primul rand nu acesta este momentul in care trebuie sa-i incarci programul copilului tau cu treburi marunte gospodaresti. Asta nu inseamna ca nu trebuie sa-si mentina camera curată sau sa-si faca patul.

Dar daca te astepti sa studieze si apoi sa spele, sa gateasca, sa duca gunoiul si sa hraneasca animalele atunci cu siguranta esti nerealist. In timpul acestei perioade de 4-5 ani principalul job al copilului tau si principala responsabilitate este sa invete. Trebuie insa sa ajute prin casa pentru ca asta inseamna ca face parte din familie. Dar nu trebuie sa fie bombardati cu treburi casnice toata ziua. Arunca o privire pe orarul copilului tau. Organizeaza-l astfel incat sa studieze suficient timp in fiecare zi. Copilul tau s-ar putea sa nu mai aiba aceasta sansa, asa ca preseaza-l putin si lasa-l sa studieze din plin.

Prima regula in studiul clasic cu un profesor este organizarea timpului si nu a continutului.

ÎNDRUMARE DE ACASA

Atunci când te gândești la îndrumare ce fel de imagini îți vin în minte? Gândește-te un minut care este imaginea care definește îndrumarea. Aceasta imagine este un grup de studenți care stau în jurul profesorului sorbindu-i cuvintele pline de înțelepciune? Sau o scena în care Socrate sau Platon le vorbeste studenților? Să ne luăm puțin timp pentru a ne gândi ce metoda să aplicăm pentru îndrumarea de acasă a propriului copil.

Ce trebuie să faci este să decizi ce tip de îndrumare școlară vrei să îi oferi copilului tău. Îți modelezi cursanții să fie niște învingători sau niște învinși?

Astfel camera de studiu nu trebuie să arate ca niște clase, cu birouri, cu postere pe pereți și stive de cărți care trebuiesc citite în fiecare zi, așa cum arată multe din aceste camere de studiu organizate acasă.

Motivul pentru care nu este o idee bună este acela potrivit căruia copilul tău trebuie să facă ceea ce i se spune, ajungând ca după ce-și termină temele să fie incapabili să-și urmeze propriile dorințe și chemări.

Studiul de acasă care duce la formarea unor lideri arată mult mai diferit decât cel definit anterior. Atunci când urmărim calea de acces a conducerii, îi oferi copilului tău șansa să învețe cum să gândească, să iubească să învețe și să-și dorească să învețe de acum încolo.

Acorda timp pentru Învatarea și Dezvoltarea Personală:

- Permite copiilor tai sa-si aleaga singur domeniile de studiu si sa-si dezvolte capacitatea de conducere
- Alegerea optiunilor dezvolta o atitudine care garanteaza invatarea prelungita
- Timpul este o conditie necesara pentru studiu
- Nu incaraca programul copilului tau cu alte sarcini
- Toti parintii isi indruma copiii

DISCUȚIILE SOCRATICE

Indrumarea folosind discutii socratice este una din cele mai bune metode pentru ca copiii tai sa castige o educatie bogata si sa descopere cum sa gandeasca. Metoda socratica consta in intrebari pentru a stimula discutia. Te ajuta sa eviti lectura. Sunt de parere ca lecturile au locul lor destul de important, dar de multe ori lecturile dezvoltă o ura fata de invatatura sau o atitudine superficiala ceea ce nu duce deloc la o placerea de a invata.

Pe de alta parte, astfel de discutii trezesc o interactiune cu subiectul si incurajeaza documentarea. Atunci cand discuti acasa, copilul tau devine implicat in domeniul despre care citeste, despre care discuta si aceasta implicare produce dorinta de a stii si mai mult.

Punand intrebari pentru a stimula discutia, vei fi liber sa-ti exprimi punctele de vedere, perspectivele si ceea ce crezi referitor la un subiect, nu ceea ce cartile dezvoltă. Folosind metoda Socrate, parintii au libertatea sa modifice prioritatile in modul in care au invatat.

Metoda socratica ajuta de asemenea sa aplici lectiile in viata de zi cu zi. Te incurajeaza sa observi adevaratele prioritati ale vietii.

TĂCEREA SOCRATICĂ

Lecturile tind să solicite, dar metoda socratică permite studenților oportunitatea de a practica abilitățile de gândire. Atunci când le spui copiilor tăi ceea ce gândești, ei pur și simplu învață punctul tău de vedere.

După o perioadă în care accepți doar ceea ce alți oameni gândesc, îți pierzi puterea de a gândi singur. Discuțiile socratice îi încurajează pe copiii tăi să-și câștige puterea de a gândi pentru ei. Deși este important să acorzi timp de vorbit destul copiilor tăi, trebuie să ghidezi discuțiile atunci când iau niste tente contradictorii, de exemplu în cazul în care intervin niste principii „denaturate”, să le spunem așa. Trebuie să încurajezi astfel de discuții, dar în același timp trebuie să ajungi la concluzii constructive și pozitive.

Cu discuțiile socratice, copiii tăi trebuie să utilizeze observații și gândiri critice pentru a răspunde la unele întrebări. Ai auzit de liniștea socratică - când pui o întrebare și nimeni nu răspunde? Crezi că au trecut 15 minute, dar de fapt au trecut 15 secunde. Este liniște și tu vrei să dai răspunsul, dar nu asta este metoda socratică.

Metoda socratică acordă timp ca audiența să se gândească, pentru ca copiii tăi să-și adune cunoștințele și să găsească timp de răspuns. Dacă răspunzi întotdeauna întrebărilor tale, nu dai copiilor timp să se gândească. Atunci când răspunzi tu, copiii tăi cred că ceea ce spui tu este important. Discuțiile socratice sunt oportunități perfecte pentru a-ți învăța copiii să gândească. Aceste momente de liniște pot dura 2,3 sau 4 minute.

Ce faci de obicei când nimeni nu răspunde la întrebările tale? Nu răspunde tu însuși la întrebare. Următoarea întrebare va fi una ajutătoare pentru a ghida dialogul. Rar va fi un răspuns. Răspunde la întrebarea pe care ai pus-o cu o altă întrebare.

INTREBĂRI BIBLICE

Aceste întrebări mă duc cu gândul la creșterea copilului tău pentru a deveni un învingător și nu un învins. Scopul educației ar trebui să fie cultivarea înțelepciunii și virtutea astfel încât în viitor se vor purta ca niște lideri adevărați. Crescând lideri pentru viitor, folosești întrebări în toate aspectele vieții de zi cu zi. Copiii ar trebui să-și vadă părinții punându-și întrebări care fac apel la gândire în ceea ce privește munca, familia, biserica și viața socială. Adu-ți aminte de calitatea întrebărilor pentru că acestea dau calitatea vieții.

Dacă copiii tăi cresc punându-și întrebări și căutând răspunsul și contemplând asupra lui, luarea deciziilor le va deveni familiară. Bineînțeles, deciziile tale trebuie să aibă la bază principii pozitive și corecte.

Principiile biblice ar trebui să ghideze viața ta și a familiei tale. Metoda socratică poate fi folosită dincolo de ceea ce citești; ar trebui folosită în viața de zi cu zi. Dându-le copiilor tăi posibilitatea de a cugeta la situațiile reale din viața de zi cu zi reușești să cultivi înțelepciunea.

CUM SĂ ȚII UN JURNAL DE LITERATURĂ

Atunci când îți faci un jurnal de literatură, începe cu rezumate scurte ale cărților pe care le citești. Apoi avansează spre jurnale mult mai analitice și mai profunde. Poți să folosești câteva din întrebările pe care ți le-ai propus să le abordezi în discuțiile socratice.

Fiul meu a început să țină un jurnal anul acesta. Cum își citea cartea, s-a oprit după fiecare pagină sau două pentru a face câteva notițe, și încercând să nu uite nimic. Vroia să includă fiecare detaliu referitor la jucătorii de fotbal din cartea pe care o citea. Sfatul meu a fost să nu-și amintească fiecare detaliu. Vroiam doar să-și formeze un obicei în a citi și a scrie despre ce citește. Cum își terminat jurnalul îl voi învăța cum să rezume un capitol în mai puțin de o pagină.

NOTĂ:

CE CITIM?

Acum probabil te întrebi ce trebuie să citim, care sunt cartile cele mai bune și de unde trebuie să începem. Te încurajez să afli care sunt interesele copilului tău și găsești cărți care aparțin acestui domeniu. Dacă copiii tăi nu sunt prea siguri de ceea ce vor, atunci du-te la librărie și ia niște cărți pe care le consideri tu ca sunt potrivite. Scoate-le apoi din dulap, pune-le pe covor și încurajează-te copilul să aleagă una. Acest lucru încurajează capacitatea de conducere pentru că copiii tăi fac alegeri bazate pe sugestiile tale.

Acum câteva weekenduri am făcut acest lucru cu fiul meu. Era interesat să citească despre fotbal, dar nu știa ce carte să citească. Așa că am mers la librărie. A găsit raftul destinat sportului și a început să scoată cărți. I-am dat și niște cărți despre tenis, dar el a decis că săptămâna asta va citi despre fotbal. Când am plecat din librărie, avea vreo 10 cărți pe care le citea în aceea săptămână.

Folosește această procedură cu o singură carte. Lăsați copilul să aleagă ceea ce vrea să citească și ce vrea să studieze. Tu ești ghidul lui în ceea ce privește luarea deciziilor înțelepte. Ține cont de faptul că nu am zis că trebuie să fie dictator, ci un ghid.

NOTĂ:

UN ECHILIBRU

Macar o data la ceva timp, alege ceva astfel incat sa-ti provoci copilul. Impinge-l usor catre celalalt nivel al educatiei. Acest lucru contravine ideii potrivit careia trebuie sa-ti lasi copilul sa ia toate deciziile referitoare la educatia sa. Cred ca parintii au inca autoritate si trebuie sa ia unele decizii pentru copiii lor, chiar daca sunt adolescenti.

Reconsideram importanta ghidarii copilului tau in luarea unor decizii intelepte. Echilibrul inseamna ca sa fii raspunzator pentru educatia copilului tau.

DISCUTIILE SOCRATICE

- Linistea socratica este utila pentru gandire
- Iti invata copiii ca iti trebuie timp pentru a gandi
- Calitatea intrebarilor determina calitatea discutiei
- Intrebarile biblice ar trebui puse in toate domeniile vietii
- Scrierea de jurnale incurajeaza punerea gandurilor pe hartie
- Parinti determina ceea ce este necesar si ceea ce trebuie ales in domeniul studiilor
- Recomandarile familiei nu ar trebui sa ingradeasca alegerile copiilor

ÎNȚELEGEREA TINERILOR

Deși copiii tai pot fi sub 7 ani, copii care acum au început să meargă sau copii la școala generală - vor deveni adolescenți mai repede decât îți poți imagina. Continuă să citești vei putea să acționezi la timp, scăpând de sintagma “prea târziu”.

Este pentru majoritatea părinților o provocare și o deșteptare atunci când copiii lor devin adolescenți. Copiii lor dragi care erau odată ascultători, sociabili, draguți și atașați de părinți devin deodată adolescenți. Mulți părinți sunt socați, dar ar trebui să fie? Acest fenomen se întâmplă de la generație la generație și ar trebui anticipat.

Mulți părinți spun: “Cum pot să mă înțeleg cu un tânăr atât de surprinzător? Era atât de dulce când era mic. Acum tot ceea ce facem este să ne certăm”. Odată tânără domnișoara credea că lumea să se învârtă în jurul mamei sale, iar acum nu vrea ca mama ei să ia parte la vreun eveniment sau să o ia de la vreo petrecere. Își exprimă niste păreri care sunt diferite de ale părinților ei și punctele de vedere se schimbă, parând că părinții și copilul merg în direcții total diferite. Cum putem să-i înțelegem pe adolescenți? Putem începe prin a arunca o privire machiajului lor, valorilor și obiceiurilor.

Natura adolescenților

1. Tinerii își doresc propria lor identitate

Părinților le place ca tot ceea ce spun să fie crezut de copiii lor, să-i caute pentru un sfat și să le spună tot ceea ce fac la școală. Dar părinți au unul dintre cele mai mari socuri atunci când mica Andreea sau micul Ionuț implinesc vârsta de 13 ani și cerul se transformă din albastru în verde dintr-o dată. Fiica ta vine acasă și spune: “Știi ceva mama, eu cred că cerul este verde”. Sau fiul tău spune: “Nu înțeleg de ce nu pot să fac sex dacă vreau”

Fapte: Toti tinerii vor sa-si stabileasca propria identitate – vor sa-si faca cunoscute propriile idei, care sunt diferite de cele a parintilor. Este un process natural si logic pentru o persoana tanara. Procesul se numeste individualizare. Viata consta in etape, si fiecare etapa o data ce se incheie lasa loc urmatoare-i etape.

De obicei aceste schimbari psihice vin odata cu schimbarile psihologice si sociale. La pubertate se manifesta constiintizarea acuta a sexualitatii, astfel ca adolescentii incep sa puna intrebari legate de sex si sa aiba ganduri si sentimente pe care nu le-au avut pana atunci.

Parintii au propriile individualitati, au trecut prin procesul de individualizare. Daca pot suporta situatia intr-un mod corect, parintii pot sa-si ajute copiii gasindu-le raspuns la intrebari si ajutandu-i sa-si gaseasca propria identitate. Oricum daca aceasta situatie nu este tratata corespunzator ar putea deveni un dezastru. Lipsa de comunicare se va transforma intr-un zid defensiv care va ramane intre copil si parinti ani de zile.

Daca un copil spune, “nu veni sa ma iei de la scoala, pot sa am singura grija de mine”, nu este neaparat impotriva parintilor. Adolescentii spun de obicei “vreau sa fiu mai responsabil si vreau sa ma identific cu cei care sunt de varsta mea” si nu trebuie sa iei aceste comentarii personale.

2. Tinerii își dezvoltă propria limba și cultură

Nu au trecut prea multi ani de cand parintii adolescentilor au fost ei insasi adolescenti si vorbeau o limba care era la moda in acea vreme. Oricum limba pe care o vorbesc astazi adolescentii si cultura lor este destul de diferita si multi parinti se simt depasiti. Parintii tind sa uite cum gandeau ei atunci cand erau adolescenti si se intreaba de ce tinerii au propria limba, muzica si cultura. In fiecare generatie, noua cultura pare sa fie mai ciudata decat anterioara.

Parintii trebuie sa se lupte cu noile cuvinte si fraze care exista in limbajul de zi cu zi al tinerilor si in cultura lor. Jargonul adolescentilor consta in cuvinte pe care parintii nu le-au mai auzit, si astfel nu le inteleg sensul.

Uneori cuvintele au mai multe intelesuri. De cele mai multe ori aceste cuvinte au o noua interpretare. Internetul a furnizat multe cuvinte noi cu care sunt familiarizati mai mult adolescentii. Acest lucru este valabil si in cazul muzicii. Genurile diferite de muzica pe care le asculta adolescentii pe de-o parte si parintii pe de alta parte, pot duce la probleme. Muzica unei generatii nu poate fi pentru alta generatie decat zgomot.

Barierele de limbaj blocheaza frecvent comunicarea intre parinti si tineri. Un alt aspect al culturii tinerilor implica coafurile. Acum cativa ani, razboaiele in casa izbugneau atunci cand un tanar venea acasa cu parul pana la umeri sau cu coafura gen Afro. Parintii nu intelegeau. Acum baietii pot purta cercei, tatuaje si alte chestii care sunt marci ale independentei si al schimbarii de stil. Trebuie sa recunoastem un lucru: cei mai multi adolescentii cred ca parintii lor nu sunt la moda. De cele mai multe ori parintii nu au timp sa inteleaga cele mai noi tendinte ale modei, genurile actuale de muzica si fenomenul cultural, asa ca sunt in afara trendului.

3. Tinerii sunt idealisti

Adolescentii sunt idealisti. Acest lucru este valabil pentru fiecare generatie. Tinerii cred ca pot schimba lumea si au noi idei care sunt diferite si uneori mai bune decat ale parintilor lor. Tinerii tind la o viata mai buna si sunt critici cu institutiile existente. Ei proclama si cred ca pot face lucrurile sa mearga mai bine.

Pretutindeni in istoria moderna, cand tanara generatie credea ca un lucru nu este in regula cu societatea existenta si cu institutiile sale, simtea in acelasi timp ca pot schimba si pot face lucrurile mai bine. Fiecare noua generatie vad noi idei, noi drumuri si noi rezolvari ale

problemelor. Dorinta tinerilor de a schimba lumea va fi intotdeauna o parte a experientei umane. Ideea este ca cele mai multe din inventii vin de la minti tinere. De exemplu, computerul personal a fost creat de doi tineri care studiau la un colegiu. Multi studenti se imbogatesc aplicand tehnica nevoilor vietii moderne. Idealismul adolescentilor este un beneficiu pentru societate, atat timp cat idealismul ramane in sfera pozitiva a creativitatii.

4. Tinerii sunt plini de energie

Cei mai multi tineri sunt plini de energie. Intotdeauna vor sa stie ce se intampla, unde este petrecerea, unde se pot duce pentru a se distra.

Ideea este faptul ca tinerii au multa energie si asta nu ar trebui sa fie o piedica in relatia dintre parinti si copii. Daca aceasta energie nu este orientata intr-o directie buna, poate deveni negativă si distructivă.

Copiii vor sa fie ocupati; parinti trebuie sa le prevada oportunitatile si sa-i tina ocupati dandu-le sa faca genuri de lucruri care sunt corecte. Tinerii au nevoie de activitati pozitive spre care sa-si canalizeze toata energia. Din aceasta cauza este vital pentru parinti sa investeasca timp in educatia adolescentilor, asigurandu-se ca merg la petreceri sau se joaca in locuri sigure. Este responsabilitatea unui adult sa fie sigur ca adolescentul sau are programe pozitive in care sa se implice; in caz contrar pot fi atrasi de obiceiuri negative.

Este gresit sa te astepti ca un adolescent sa nu-si doreasca sa se distreze si sa se joace. Anii adolescentei sunt stadii de dezvoltare.

5. Adesea tinerii sunt rebeli și pun întrebări

Conflictele intre tineri si parinti sunt inevitabile atunci cand un tanar incepe sa puna intrebari si sa someze felul lucrurilor. Nicio institutie nu este sigura din punctual lui de vedere.

6. Tinerii își încearcă norocul

Oamenii tineri pot să-și divulge sentimentele și să facă lucruri înainte de a se gândi sau înainte de a lua în calcul consecințele. Ei vor să experimenteze multe lucruri. Vor să meargă acolo unde nimeni nu a mai mers și să treacă de ultima frontieră. De multe ori adolescenții fac lucruri pe care mai târziu le regretă. Adesea experimentează lucruri pe care părinții lor deja le-au încercat.

Este interesant de notat că adulții vor discuta cu copiii lor adolescenți despre lucruri pe care ei însși le-au încercat, iar apoi copiii după ce-și vor asculta părinții vor experimenta același lucru. Am vorbit de multe ori cu oameni tineri despre necazurile pe care le-am avut atunci când consumam droguri și când din această cauză am petrecut mult timp pe stradă, iar aceștia au ascultat și apoi au făcut același lucru. Un elev de liceu mi-a spus: "A trecut timpul tău; a venit timpul nostru acum". Acest lucru poate fi astfel exprimat: "Este rândul meu să experimentez, să-mi încerc norocul"

Din păcate, a-ți încerca norocul poate să te ducă la închisoare, poate să ducă la moarte sau o lezare psihică. Ca adulți trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a minimiza oportunitățile de a-și încerca norocul și de a lua decizia greșită. Este important să creezi un mediu de tragere la răspundere unde adolescenții să știe că te implică în viciile lor și că încerci să-i ajuti evitând consecințele unor decizii greșite. Continuă să pui întrebări dar fără a sufoca.

7. Tinerii au respect pentru adevăr

Un cântec care era la modă acum câțiva ani spunea: "Toti caută un erou, pe cineva la care să apeleze". Astăzi tinerii caută pe cineva pe care să conteze. Nu le plac ipocritii. Caută adulți care trăiesc după principii, chiar dacă sunt de acord sau nu cu aceste principii.

Chiar daca pare de necrezut copiii plang dupa disciplina, directie si scop. Ei cauta oameni pe care pot conta si respecta adultii care au principii morale puternice. Tinerii cauta de asemenea tineri care inteleg ce inseamna sa ai convingeri puternice, chiar daca sunt bune sau rele.

Una dintre cele mai interesante conversatii pe care le-am avut a fost o discutie cu un tanar care dadea impresia ca nu era interesat de nimic decat de lucrurile rele. L-am intrebat daca crede in Dumnezeu si daca vrea sa incerce sa faca si lucruri bune. Mi-a spus ca vrea sa faca lucruri bune, dar o vede pe mama sa ca se duce la biserica in fiecare saptamana si vorbeste despre Dumnezeu si apoi vine acasa si-l injura. Acest lucru a cauzat o oarecare indepartare a tanarului de Dumnezeu, incercand sa-i observe pe ceilalti si sa vada daca sunt ipocriti.

8. Tinerii sunt grozavi colaboratori

Incurcaturile prietenilor sunt un fapt obisnuit al vietii adolescentilor. Adolescentii experimenteaza multumirea impresionand pe altii si prin "bataia sistemului". Tinerii isi fac intotdeauna planuri impreuna. Daca vor sa se furiseze noaptea de-acasa sau sa plece la o petrecere, vor planui acest lucru si vor suporta consecintele impreuna daca se va afla. Adolescentii fac rar un lucru care nu este destinat sa-si impresioneze camarazii.

Parintii pe de alta parte sunt diferiti. De obicei nu colaboreaza cu camarazii lor cand negociaza cu copiii lor, dar copiii vor colabora unul cu celalalt atunci cand vor negocia cu parinti. Este critic pentru parinti sa recunoasca si sa fie de accord cu colaborarile care se realizeaza intre tineri.

Parinti, retineti

Adolescentii sunt:

- Idealisti
- Energici
- Iubitori de experiente noi

- Colaboratori
- Cercetatori ai identitatii
- Cercetatori ai adevarului
- Cateodata razvratiti
- Acomodati in propria lume
- Folositori ai propriului limbaj

In acord cu aceste caracteristici poti sa-ti ajuti copilul in acesti ani extraordinari prin:

1. Comunicare
2. Ascultare si intelegere
3. Pregatire pentru viitor
4. Incurajare
5. Disciplina
6. Atentie
7. Neprovocare
8. Dragoste neconditionata

ÎNȚELEGEREA PĂRINȚILOR

Sa ne intelegi pe noi parintii poate fi destul de frustrant pentru adolescentii asa cum este pentru parinti sa-ti intelegi copiii. Recunoscand rezistentele noastre si slabiciunile pot sa reduca zidul ridicat intre generatii. A citit adolescentul tau acest capitol? Sau mai bine cititi-l impreuna.

Natura părinților

1. Părinții sunt înțelepți

In majoritatea cazurilor, parintii au acumulat intelepciune de-a lungul anilor. Experienta de viata i-a invatat multe lucruri care au reusit sa-i ajute in intelegerea unor lucruri. Majoritatea parintilor au experimentat deja lucrurile prin care tu treci, si au castigat experienta din scoala vietii. Parintii tai sunt intelepti pentru ca au experimentat lucrurile care tie ti se par acum dificile. Isi amintesc prin ce au trecut si de multe ori stiu povestea inainte ca tu sa o termini.

Datorita acestor experiente trecute, multi parinti pot prevedea anumite lucruri. De exemplu multi parinti au trecut prin sarcini din adolescenta, consum de droguri, petreceri si trairi iresponsabile, asa ca au acumulat amintiri din aceste perioade, de care isi amintesc cand tu faci referire la aceleasi lucruri. Din acest motiv este posibil sa exagereze pentru ca nu vor ca tu sa faci aceleasi greseli.

2. Parinții sunt realisti

Un parinte poate sa spuna ceva de genul "Fiule trebuie sa te obisnuiesti; lumea nu se va schimba. Am incercat acest lucru inainte". Parintii tind sa gandeasca intr-un mod realistic. Au trecut prin propria lor perioada de idealism si au devenit rezervati in ceea ce priveste realitatea.

Parintii tind sa vada lucrurile realist si isi bazeaza judecatile pe ceea ce s-a intamplat inainte. Tu poti sa ai o idee buna, dar parintele tau poate spune "Asta nu o sa mearga" sau "Nu este practic". Tind sa vada mai intai dificultatile si apoi avantajele.

Realismul este o parte a vietii de adult. Lucrand de la 9 la 17.00, platind facturi, avand grija de copii, toate aceste lucruri pot duce la o doza prea mare de realitate. Atunci cand nu ai facturi de platit sau alte responsabilitati poti sa visezi toata ziua asupra posibilitatilor si poti sa fii idealist. Macinarile zilnice ale fiecarii adult poate reduce idealismul drastic, transformandu-l in realism.

3. Părinții sunt practici

Parintii in mod normal sunt înclinati să calculeze riscuri și recompense și să determine ce este cel mai practic inainte de a lua o decizie. O persoana tanara, pe de alta parte, va actiona prima data si-si va face griji asupra consecintelor mai tarziu.

Parintii fac exact opusul. Se gandesc prima data si actioneaza mai tarziu. Daca ceva pare nesigur sau prea riscant, cel mai adesea un parinte ti-ar spune sa nu actionezi. Uneori acest lucru este bine. Pe de alta parte poate fi o ratare de oportunitati. Cu toate acestea, acesta cale face parte din atitudinea parintilor in general. Prima intrebare pe care o va pune un parinte in mod normal este: "Cat va costa acest lucru?". Aceasta intrebare s-a nascut din obisnuita de a face fata pretului vietii, platilor facturilor si echilibrarii bugetului.

4. Părinții sunt stabili

Cu cat imbatranesti cu atat iti doresti mai putina agitatie in viata ta. Parintii vor de de multe ori o viata predictibila, un program de rutina si o viata cat mai simpla posibil. Acesta este unul din motivele pentru care unii oameni zic : "Ne casatorim, facem copiii si apoi ne asezam la casele noastre".

5. Părinții sunt protectori

Parintii vor sa fie siguri ca copiii lor nu sunt raniti sau nu sufera. Isi amintesc greselile pe care le-au facut in tinerete si incerca sa-si previna copiii sa nu faca aceleasi greseli. Din nou, acest lucru este o convingere buna, dar va deveni o chestiune cand parintii devin supra-protectori.

Protectia este de fapt o parte esentiala a vietii de parinte. Atat timp cat fiinta umana va exista parintii vor fi intotdeauna protectori cu copiii lor si cateodata chiar vor exagera. Cand am crescut si am devenit eu insumi parinte, am realizat aspectul protector al parintelui mult mai profund. De fiecare data cand copiii mei pleaca de acasa vreau sa stiu unde pleaca, daca se duc intr-un loc unde sunt supravegheati. De ce? Pentru ca nu vreau ca ei sa fie raniti. S-ar putea sa vezi acest raspuns ca unul care atenteaza la libertatea copiilor, dar vreau ca ei sa fie protejati. Este un instinct natural al fiecarui parinte. De multe ori spun ca mamele sunt mult mai protective pentru ca au trebuit sa îndure dureri si discomfort pentru a aduce pe lume copiii. Dupa ce am vazut prin ce dureri trec mamele, dacă aş fi mama urmatorului meu copil ar fi adoptat.

6. Parintii de azi sunt ocupati

Viata pe care parintii o traiesc astazi este intr-un ritim foarte alert. Sunt atatea lucruri de facut si ai impresia ca nu ai niciodata timp sa le faci pe toate. Cateodata parintii au si doua joburi, lucreaza pana tarziu sau sunt implicati in activitati care ii fac indisponibili pentru tine. De multe ori parintii petrec mai mult timp la serviciu si pe drum decat acasa. Incearca sa-ti intelegi parintii pentru ca sunt ocupati pentru a-ti asigura tie o viata buna. Ar fi fost bine sa nu fie asa, dar asta este ritmul in care merge lumea astazi. Aceasta este situatia in casele unde exista decat un parinte. Este un caz trist dar este adevarat ca parintele nu are timp sa petreaca timp alaturi de copilul lui asa cum ar trebui.

Tineri, rețineți

Parintii sunt:

- Intelepti
- Ocupati
- Parctici
- Protectori
- Realisti
- Stabili

Cu toate acestea este important sa va amintiti ca:

1. Parintii nu au intotdeauna dreptate, dar ei poarta responsabilitatea chiar daca incalca regulile jocului, nu ai dreptul sa te intorci impotriva lor
2. Trebuie sa te rogi pentru parintii tai
3. Parintii te iubesc si au grija de tine neconditionat

NOTĂ:

CONECTAREA PRINCIPILOR

1. Părinții trebuie să aibă grijă de copiii lor

În societatea ocupată din ziua de azi, copiii sunt foarte frecvent văzuți mai mult ca povară decât ca comori. Părinților uneori nu le pasă de copiii lor. A le aduce mâncare nu înseamnă că este singura grijă pe care trebuie să o ai în legătură cu copiii tăi; a avea grijă de copil înseamnă și să-l înveți care este diferența dintre rău și bine, să-l asculți și să-i îndepărtezi grijile, să-i răspunzi la întrebări.

Un părinte cărui îi pasă va petrece timp suficient cu copilul său și va vorbi cu el despre ce vrea acesta. Mulți tineri se distanțează de părinții lor din cauza lipsei de comunicare. Unii părinți discută cu copiii lor numai atunci când aceștia au vreo problemă sau când nu reușesc să se descurce cu vreo sarcină. Conversația cu copilul tău nu ar trebui să conste în întrebări de genul: "Ai tuns gazonul, așa cum te-am rugat? Ai spălat vasele? Ti-ai făcut ordine în camera?"

Este de asemenea important să vorbești cu copilul tău despre lucruri pe care el vrea să le discute cu tine. Întreabă-i pe tineri despre trupa de muzică favorită sau despre echipa de fotbal favorit[ă]. Întreabă-i de școală, despre prietenii lor și despre planurile pe care le au în viitor. Cu cât discuți mai mult cu ei, cu atât înveți mai mult despre ei. Părinții trebuie să aibă grijă de ceea ce Dumnezeu le-a daruit.

2. Părinții trebuie să-și încurajeze copiii

Încurajarea este o parte a creșterii. Părinții trebuie să fie lângă copiii lor. Tu ca părinte poți să ieși lucrurile destul de ușor atunci când nu-ți ții promisiunile, dar copiii tăi nu o vor face. Fă ca lumea ta să fie una bună. Fii în tribună când joacă sportul lor preferat. Du-te la jocul de fotbal atunci când joacă. Dacă se descurcă bine, premiază-l. Chiar dacă face greșeli încurajează-l spunându-i că data viitoare va fi mai bine.

Daca ai niste copiii buni nu-i frustra. Am vazut parinti ai caror copiii erau bine crescuti, copii obisnuiti, dar acestia ii tratau ca si cum ar fi fost cei mai rai tineri din lume. Multumeste-i lui Dumnezeu ca ai niste copii care nu se drogheaza. Acordandu-le mai multe responsabilitati le spui de fapt ca pot fii de incredere. Am mai cunoscut parinti care le interziceau copiilor sa mearga la intalnirile cu prietenii drept pedeapsa. Nu face acest lucru. Intalnirile cu prietenii este o activitate care le insufla disciplina si unde pot da si primi sfaturi. Tinerii au nevoie de responsabilitati pentru a creste.

3. Parintii au nevoie sa asculte si sa relationeze

O alta vorba veche spunea: "Copiii trebuie vazuti dar nu trebuie ascultati". Acest lucru este pur si simplu gresit. Copiii au nevoie de momente in care trebuie ascultati. Daca nu te straduiesti sa gasesti astfel de momente, alti oameni o vor face dar acesti oameni nu au inima ta si nu le pasa prea mult de copiii tai. Parintii trebuie sa inteleaga ce fel de lucruri le motiveaza copiii, ce ii intereseaza, ce fel de muzica asculta, ce fel de carti citesc si cine sunt eroi lor.

Parintii care nu stiu ce fel de muzica asculta copiii lor sunt depasiti de situatie. In ziua de azi muzicienii isi indeamna fanii prin mesajul cantecelor lor la droguri, furat, crime si razvratire. Opreste-te la cel mai apropiat magazine de muzica si citeste textele cantecelor sau citeste aceste versuri folosind internetul.

Daca stii ce fel de muzica asculta copilul tau ai o idee despre conceptiile lui. Nu vei fi capabil sa devii un adolescent, dar este nevoie sa inveti cum sa relationezi cu copilul tau. Intreaba-l lucruri de genul: "Care sunt cele mai noi cuvinte folosite de tineri? Ce semnificatie au?"

Uneori aceste cuvinte au un inteles diferit de ceea ce parintii cred ca inseamna. Parintii trebuie sa-si asculte copiii si sa relationeze cu ei, sau vor pierde contactul cu ei spunand ca este un zid ridicat intre generatii. Lumea unui parinte este clara pentru un tanar, dar lumea unui tanar nu este la fel de clara pentru un parinte.

Parintii pot presupune multe si nu stiu inca decat putine.

4. Părinții trebuie să comunice

Nu exista nicio scuza pentru care sa nu comunici cu adolescentul tau si aici ma refer la doua tipuri de comunicari. Fiecare relatie dintre parinte si adolescent are nevoie de momente in care conflictele se pot rezolva. De asemenea parintii ar trebui sa invete sa spuna “Ne pare rau” atunci cand au gresit si sa ierte cand este necesar. Iertarea reduce supararea.

Parintii trebuie de asemenea sa-si aminteasca ca problemele lor trebuie pastrate in casa, pentru ei. Prietenii acestora nu trebuie sa stie ce se intampla intre copii si ei. Tinerilor nu le place sa auda ca parintii vorbesc despre problemele pe care le au cu prietenii lor. Atunci cand se intampla asa, vor comunica cu parintii lor mai putin decat inainte.

Parintii trebuie sa ia idealismul tinerilor si sa-l uneasca cu realismul lor. Tinerii pun multe intrebari, iar parintii trebuie sa-i ajute sa-si gaseasca raspunsurile. Parintii nu au voie sa le atraga atentia copiilor lor ca pun prea multe intrebari. Pedeapsa nu este un mod potrivit prin care sa scape de responsabilitatile parintesti care se refera la o comunicare constanta.

5. Părinții trebuie să-și pregatească adolescentii pentru viitor

Chiar daca crezi sau nu, copiii ar trebui sa fie alaturi de parintii lor o perioada de timp. Copiii sunt facuti sa plece de acasa. Jobul unui parinte este sa-si pregateasca copilul sa plece de acasa. Cei mai buni parinti sunt aceia ai caror copii sunt cei mai pregatiti sa traiasca in afara caminului parintesc.

Pe masura ce adolescentii cresc, trebuie progresiv sa li se dea mai multe responsabilitati si trebuie sa fie incurajati sa-si inceapa propria viata, facandu-si planuri pentru viitor. Cel mai ingrozitor lucru pentru un tanar care este “baiatul mamei” sau “fetita lu’ tati” este sa se casatoreasca si sa se astepte sa aiba aceeasi viata ca pana acum. Cand acest lucru nu se intampla, tanara persoana va fugi la mama si la tata. Parintii nu trebuie sa-si consoleze copilul.

Dupa ce parintii au facut ceea ce a trebuit sa faca si ce au putut, nu mai ramane nimic de facut. Parintii trebuie sa dea dovada de intelepciune, dar sa-si lase copiii sa plece dupa ce au facut pentru ei tot ce era mai bun.

Parintii trebuie sa-si aminteasca ca aproximativ 80% din instruirea tinerilor vine din observatii virtuale. Tinerii nu asculta de multe ori ceea ce noi parintii spunem, dar sa fim siguri ca ei ne supravegheaza vietile.

Ponturi practice de intelepciune pentru parinti

Urmatoarele ponturi salvatoare pentru parinti au fost acumulate timp de multi ani in calitate de tanar si de parinte de tineri. Aceasta intelepciune parcatica a fost dovedita o perioada de timp buna.

TELEVIZIUNEA. Muta televizorul din camera copiilor si așează-l doar in camerele de zi. Chiar daca nu garanteaza ca nu vor viziona materiale needucative, nu este o ispita, in special in orele tarzii din noapte. Am aflat ca riscul ca tinerii si copiii sa urmareasca materiale nepotrivite pentru varsta lor este cu mult diminuat daca televizorul nu se afla in dormitor si astfel nu pot urmari emisiuni la televizor nesupravegheati.

INTERNETUL. Acelasi pas pe care l-ai facut cu televizorul trebuie sa-l faci si cu calculatorul personal si in speta cu internetul. Pornografia

se gaseste foarte usor pe internet. Astfel de materiale si cei care sunt implicati sunt destul agresivi si nu le pasa de varsta, statut sau religie. Se adreseaza atat oamenilor tineri cat si adultilor. Asigurandu-te ca computerul este intr-o camera deschisa, in care circula toata familia, tie ca parinte iti este mult mai usor sa monitorizezi calculatorul. Astfel este mai greu pentru un tanar sa fie prins intr-o explorare nedorita. Mai sunt si alte pericole pe internet. De exemplu exista pedofili care recruteaza tineri si persoane tinere prin intermediul camerelor de chat dadandu-se copiii ei insisi si exista si siteuri in care tinerii vulnerabili sunt exploatați prin incurajarea de a comite o sinucidere.

De asemenea sunt diverse grupuri cum ar fi oragnizatiile teroriste care folosesc internetul pentru scopurile lor meschine.

Monitorizeaza accesul la internet al copiilor tai tot timpul. Softurile de filtrare sunt utile pentru ca vor filtra tipurile de material dupa computerul tau. Ar fi bine daca ai discuta cu un specialist in computere pentru care ar fi cea mai buna metoda prin care ti-ai putea adopta o securizare a calculatorului care sa previna descarcarea materialelor cu caracter periculos. Sistemul computerului are capacitatea de setare a unor parametrii la diferite niveluri cu scopul de a preveni descarcarea materialelor pe care nu le vrei. Este important sa verifici si arhiva siteurilor accesate. Multe magazine specializate te vor sfatui in legatura cu pasii pe care trebuie sa-i faci pentru a avea protectia si securitatea dorita.

PARINTI VITREGI. In situatia in care exista parinti vitregi, este important pentru parintii naturali sa fie ei cei care vorbesc cu fiica sau cu fiul lor despre disciplina, pentru ca tinerii tind sa nu-si asculte parintii vitregi spunand ca nu sunt parintii lor naturali. In general adolescentii folosesc aceasta situatie pentru a crea confuzie in familie. Si bineinteles ca nu vrei sa existe astfel de probleme in familia ta, asa ca este bine pentru ambii parinti sa aiba o intelegere, dar daca este un lucru care trebuie reprobos se recomanda ca parinte natural sa vorbeasca cu copilul sau.

DEVOTAMENTUL FATA DE FAMILIE. Devotamentul este o alta cheie pentru a pastra familia unita, si acest lucru asigura o oportunitate excelenta pentru ca familia sa fie impreuna. Cred ca exista un mare adevar in urmatoare zicala : « Familia care se roaga impreuna ramane unita ».

A fi devotat nu garanteaza succesul unei familii unite, dar creste sansele ca o familie sa-si stabileasca si sa-si mentina relatii sanatoase. Cred ca nu exista intaietate mai mare decat sa implinesti cea mai inaltatoare sarcina care a fost data omului : sa-l iubesti, sa-l venerezi si sa-l respecti pe Dumnezeu.

Copiii care-si vad parintii ca au respect si veneratie pentru Dumnezeu vor fi cu atat mai motivati sa aiba acelasi respect pentru parinti, chair si atunci cand nu vor mai locui impreuna.

REUNIUNILE FAMILIARE. Un alt instrument subestimat dar foarte eficient pentru institutia familiei este reprezentat de reunile familiare regulate. Acesta este un moment bun si pentru parintii si pentru copii pentru a lua decizii, pentru a afla ce se intampla cu viata fiecaruia, sau pentru a imprastia informatia. Acest mod este unul eficient pentru ca permite tinerilor si copiilor sa aiba un cuvânt de spus in familie.

Eu si sotia mea avem intalniri familiare si in astfel de momente aflam ce se mai intampla pe la scoala, ce mai fac in timpul liber. Uneori copiii nostri sunt surprinsi pentru ca uneori la aceste intalniri sunt incurajate modurile de comunicare neconventionale. Folosim aceste momente sa ne planifiam vacantele, sa le cerem parerea in legatura cu unele chestiuni sau pur si simplu sa ne cunoastem. De multe ori le cerem copiilor rapoarte despre ce se intampla la scoala. Folosim aceasta oportunitate pentru a le da sfaturi cu privire la alegerea prietenilor, a locurilor de distractie pe care sa le frecventeze si a lucrurilor pe care sa le faca in timpul liber.

VACANTA. Una din cele mai trainice traditii in familia noastra este vacanta anuala. Chiar daca familia traieste in aceeasi casa, programele

destul de aglomerate ale parintilor si ale copiilor nu le permit sa petreaca prea mult timp impreuna. Este foarte neplacut sa vezi cat de stresanta a devenit viata unor tineri. Vacanta este un moment de ragaz si de relaxare, un timp minunat petrecut alaturi de familie, pentru distractie si relaxare si o pauza binemeritata.

Nu conteaza de cati bani dispui, asigura-te ca-ti iei cateva zile pentru a pleca departe de stresul cotidian alaturi de familia ta.

TINE-I APROAPE. Una dintre cheile pe care le-am folosit pentru a avea success cu adolescentii mei a fost sa-i tin aproape. Nu-ti lasa copiii acasa cu altcineva cand pleci la cumparaturi. Timpul pe care il petreci cu copiii tai este o investitie pe care o vei recupera in viitor insutit. De cand fiul meu a inceput sa mearga, l-am luat cu mine oriunde ma duceam. Am fost impreuna la meciuri de tenis, la serviciu si la cumparaturi, pe scurt unde mergem eu mergea si el. Acelasi lucru s-a intamplat si cu fiica mea. Cand au inceput sa creasca, in acea perioada in care adolescentii nu vor sa fie in preajma parintilor, copiii mei tot vroiau sa-si petreaca timpul cu mine.

JOACA SI DISTRACTIA. Parintii si distractia nu sunt doua cuvinte care sunt sinonime. Oricum ceea ce este cert este ca familia are nevoie uneori si de joaca. In fond sa fii capabil sa te joci si sa te distrezi te ajuta sa te descarci, scapand de stresul zilnic.

PUNE INTREBARI. Punand intrebari este singurul mod prin care vei afla ce se intampla in viata adolescentilor tai. Asa ca, asigura-te ca pui intrebari, in special cand observi unele schimbari in bine sau in rau. De obicei in spatele schimbarilor de atitudine, de obiceiuri se afla adevaratele motive. Nu astepta pana cand aceste schimbari iau o forma permanenta pentru a pune intrebari, s-ar putea sa fie prea tarziu. O intrebare strategica poate sa te ajute sa obtii informatii, chiar daca raspunsul adolescentului tau este evaziv sau sincer. Daca raspunsul este sincer si deschis atunci ai un indiciu pe care sa-l urmezi in viitor. Daca raspunsul este evaziv trebuie sa pui intrebari adiacente pentru a

Pentru-Copii.com

ajunge la adevar si pentru a preveni un dezastru. Intreaba-i ce fac, ce prieteni au si de ce fac anumite lucruri. Acest lucru le arata ca tie iti pasa de ei. Intrebarea « de ce ? » este una din cele mai importante intrebari pe care trebuie s-o pui. De exemplu poate ai vrea sa intrebi « De ce vrei sa mergi la aceasta petrecere, cine va fi acolo ? ».

PURTARE VERSUS CHARACTER. O greaseala pe care parintii o fac este sa se adreseze unui copil sau unui tanar printr-un apelativ cu care sunt obisnuiti. Cand adolescentii fac ceva prostesc nu-i spune ca este fraier sau prost sau un astfel de epitet. Trebuie sa separam persoana de purtarea acesteia. Pentru ca un copil face ceva prostesc nu inseamna ca este prost. Inseamna pur si simplu ca nu se poarta inteligent si bine, lucru pe care toti il facem din cand in cand, in special cand suntem tineri. In loc sa-l jignesti mai bine spune-i: "Ai facut un lucru prostesc" si ajuta-l sa-si indrepte obiceiurile. Toate obiceiurile proaste pot fi corectate cu disciplina si stimulare.

Intotdeauna asigura-te ca reusesti sa separi purtarea de caracter. Unii copii pot fi dezordonati prin natura lor si unii pot fi foarte ingrijiti. Ajuta-i pe cei care sunt imprastiati sa-si puna lucrurile in ordine si astfel sa le indrepti acest obicei. In anii mici ai copilariei rapiditatea este cel mai eficient instrument pe care parintii il pot folosi pentru a-i motiva. In anii copilariei mai mari alte lucruri merg mai bine. De exemplu sedimentarea este o metoda pe care multi parinti o folosesc. Un lucru care a functionat in cazul meu a fost amenda.

PEDEPSE CREATIVE. In unele tari sunt legi care iau dreptul parintilor de a le aplica copiilor lor pedepse fizice. Tot stim ca se intampla abuzuri si trebuie sa existe legi care sa protejeze copiii de parinti. Sunt multi parinti care nu sunt abuzivi si care inteleg importanta pedepsei fizice. Din cauza unor legi sociale, parintii s-ar putea simti ca sunt fortati sa le permita copiilor lor sa fie nervosi si sa aiba crize de furie si ei nu pot decat sa le dea cateva avertismente.

Cum nu sprijin abuzul, sunt complet de acord ca parintii iubitori si educati pot aplica pedepse fizice in anumite circumstante.

Bineinteles, cred ca acest tip de pedeapsa a fost destinat copiilor la varste mici cand intelegerea lor este limitata. Cu cat un copil incepe sa creasca va fi nevoie din ce in ce mai putin de pedeapsa fizica.

O metoda creativa de pedepsire pentru mine a venit de la un prieten de familie care este psiholog. Acesta mi-a spus despre existenta unui muschi localizat intre gat si umar numit muschiul trapez. Actionarea acestui muschi cauza un disconfort temporar care intareste mesajul psihologic pe care vroiai sa-l transmiti. Am folosit aceasta metoda multi ani.

ASCULTAREA. Un alt concept foarte important in cresterea copiilor este arta de a asculta. Cei mai multi parinti comunica cu copiii lor discutand cu ei, dar nu neaparat ascultandu-i. Cu cat cresc mai mult copiii, trebuie sa ne focalizam atentia spre comunicarea cu acestia. Frecvent ceea ce nu auzim de la adolescentii nostri este mult mai important decat ceea ce auzim. Atunci cand copilul tau a trecut de 10 ani, s-ar putea sa incerce si sa te incuie in afara lumii lui si singurul mod in care poti sa patrunzi este sa vorbești cu el si sa-l asculti. Daca le neglijezi si nu le acorzi atentia cuvenita, altcineva o va face cu siguranta.

SUCCES!